

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

DRŽAVNI ZBOR

Številka: 54920-6/2013/4

Datum: 4. 4. 2013

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	- 4 -04- 2013	
Šifra:	008-12/13- 611	
Povezava:		
EPA:	1098-VI	EU: 0473
Sign. zn.:		
Kratice:		

V prilogi vam na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (Uradni list RS, št. 34/04, 43/10 in 107/10) pošiljam:

- Predlog stališča Republike Slovenije do Svežnja ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES (Besedilo velja za EGP),

ki ga je Vlada Republike Slovenije določila na 3. redni seji dne 4. 4. 2013 in je skupaj s pripadajočimi dokumenti objavljen na EU portalu v zadevi številka: 542016 - 2 / 2013.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in na podlagi 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) določila, da bosta kot njena predstavnika na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovala:

- mag. Stanko Stepišnik, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Uroš Rožič, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

PRILOGE: 9

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Številka: 54920-6/2013/3

Datum: 4. 4. 2013

Predlog stališča Republike Slovenije do Svežnja ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES (Besedilo velja za EGP)

I.

1. Zadeva EU:

Naslov dokumenta v slovenskem jeziku: *Sveženj ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga - Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES (Besedilo velja za EGP)*

Naslov dokumenta v delovnem jeziku EU: *Product Safety and Market Surveillance Package - Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on consumer product safety and repealing Council Directive 87/357/EEC and Directive 2001/95/EC (Text with EEA relevance)*

Datum dokumenta: 14.02.2013

Številka dokumenta: 5892/13

Medinstitucionalna oznaka: 2013/0049(COD)

Pri izdelavi predloga stališča so upoštevane še različice in priloge dokumenta EU:

2. Vrsta odločitve Republike Slovenije: *Stališče Republike Slovenije*

3. Postopek sprejemanja zadeve EU v institucijah EU:

Postopek: *Redni zakonodajni postopek*

Faza sprejemanja: *prva obravnava*

4. Pristojni organ EU:

Svet EU v sestavi: *COMP - Svet EU za konkurenčnost (notranji trg, industrija, raziskave in vesolje)*

Delovno telo Sveta EU: *G.23 - Delovna skupina za varstvo in informiranje potrošnikov*

5. Organ, pristojen za dokončen sprejem stališča Republike Slovenije:

Državni zbor

6. Pravna podlaga za obravnavo v Državnem zboru:

Vlada Republike Slovenije pošlje predlog stališča Republike Slovenije v odločanje Državnemu zboru Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 4. člena Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije.

Pri delu v Državnem zboru bodo sodelovali: *mag. Stanko Stepišnik, minister mag. Uroš Rožič, državni sekretar*

7. Rok:

Predviden čas pričetka obravnave zadeve EU v institucijah EU: *04.04.2013*

Predviden čas sprejema zadeve EU v institucijah EU: *predvidoma do julija 2014*

Rok za odziv organa: *18.3.2013*

Rok za obravnavo na seji Vlade in njenih odborih: *4.4.2013*

Rok za obravnavo predloga stališča Republike Slovenije v DZ: *19.4.2013*

Predlog z obrazložitvijo za skrajšanje oziroma podaljšanje rokov:

8. Organ, odgovoren za pripravo predloga stališča Republike Slovenije:

Organ: *Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo*

Kontaktne osebe organa: *Breda Goršek, sekretarka*

9. Delovna skupina Vlade, organizirana za posamezno področje zadev EU:

DS18 - Notranji trg

vodilni organ: *MGRT - Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo*

vodja delovne skupine: *mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor*

Delovna skupina je predlog stališča Republike Slovenije obravnavala: Ne

10. Predlog stališča Republike Slovenije je usklajen z organi:

Organ: *Ministrstvo za finance, Ministrstvo za zdravje, Ministrstvo za infrastrukturo in prostor*

Kontaktne osebe organa: *David Piščanec, Helena Hočevar, Jože Dimnik*

11. O predlogu stališča Republike Slovenije je bilo opravljeno posvetovanje z: *zbornicami*

12. Zahteva za obravnavo: na seji Vlade, na seji Odbora za gospodarstvo

II. PREDLOG

STALIŠČE RS

Na podlagi 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo in 109/08, 38/10–ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na sprejela naslednji

SKLEP

A)

Republika Slovenija je sprejela (določila predlog)

Stališče Republike Slovenije

Vlada Republike Slovenije je sprejela na podlagi 49.h člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije predlog stališča Republike Slovenije k zadevi Sveženj ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga - Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES (Besedilo velja za EGP) - 5892/13, ki se glasi:

Republika Slovenija podpira predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95 ES. Še posebej podpira odpravo razdrobljenih pravil za nadzor trga in obveznosti gospodarskih subjektov po različnih delih zakonodaje.

Pridržek: NE

Obrazložitev razlogov za pridržek:

B) (Za zakonodajne akte in odločitve politične narave)

POGLAVITNE REŠITVE IN CILJI PREDLOGA ZADEVE EU:

Povzetek vsebine:

Predlog Uredbe o varnosti potrošniških proizvodov, ki bo nadomestila Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta o splošni varnosti proizvodov zadeva vse proizvedene neživilske potrošniške proizvode in določa, da morajo biti vsi varni. Poleg tega podrobneje ureja osnovne obveznosti za tiste gospodarske subjekte (proizvajalce, pooblaščen zastopnike, uvoznike in distributerje), za katere ne veljajo obveznosti iz usklajevalne sektorske zakonodaje. Od njih zahteva identifikacijo subjektov, ki so jim dobavili proizvod in katerim so ga dobavili sami. Uvaja obvezno navajanje porekla. Predlog Uredbe vsebuje tudi določbe za razvoj standardov, ki podpirajo splošno varnostno zahtevo. Pravila o nadzoru trga in sistemu RAPEX, ki so bila do sedaj urejena v Direktivi o splošni varnosti proizvodov 2001/95/ES so izvzeta in prenesena v novo Uredbo o nadzoru trga. Predlagana Uredba skupaj z Uredbo o nadzoru trga proizvodov in večletnim akcijskim načrtom za nadzor trga za obdobje 2013-2015 sestavljajo »sveženj ukrepov za varnost proizvodov na trgu«, ki je v Aktu za enotni trg II, sprejetem 2012, eden od ključnih ukrepov za »izboljšanje varnosti proizvodov, ki krožijo v EU«.

Stališče:

Republika Slovenija podpira predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95 ES. Še posebej podpira odpravo razdrobljenih pravil za nadzor trga in obveznosti gospodarskih subjektov po različnih delih zakonodaje. Menimo, da bodo jasnejša pravila glede obveznosti proizvajalcev, njihovih pooblaščenih zastopnikov, uvoznikov in distributerjev, ki nalagajo jasen okvir splošnih varnostnih zahtev in obveznosti gospodarskih subjektov, pravila za identifikacijo nevarnih potrošniških proizvodov prispevala k zagotovitvi varnih proizvodov tako na trgu Republike Slovenije, kot na celotnem notranjem trgu EU. To bo hkrati vodilo k okrepljenemu zaupanju potrošnikov, da so vsi proizvodi na trgu varni. Slovenija je naklonjena poenostavitvi zakonodaje z uredbo, ki bo prispevala k enotnejši uveljavitvi pravil na celotnem notranjem trgu EU. Prav tako je naklonjena vključitvi vseh proizvodov s katerimi prihaja potrošnik v stik v okviru ponujanja storitev in obžaluje, da v tej uredbi ni urejen način in posebna pravila prodaje proizvodov na daljavo (preko spleta). Slovenija je tudi naklonjena navajanju porekla s ciljem, da se zagotovi večja sledljivost proizvodov in izboljša obveščanje potrošnika, vendar le pod pogoji, da so pravila za izvajanje dovolj jasna in da bodo pozitivni rezultati sorazmerni in podprti z ustrežno oceno učinka. Slovenija podpira poenostavitev procesov za pripravo standardov v predlagani uredbi

Stališča k posameznim poglavjem

K I. poglavju (1. do 7. člen): Splošne določbe

1. do 3. člen

Slovenija se strinja z vsebino in področjem uporabe uredbe, ki jasno opredeljuje, da zadeva varnost vseh neživilskih harmoniziranih in neharmoniziranih potrošniških proizvodov in jasno razmejuje področje njene uporabe v primerjavi s sektorsko usklajevalno zakonodajo unije. Definicije so usklajene s predlogom Uredbe o izvajanju nadzora in Uredbo (EU) št. 1025/2012 o evropski standardizaciji.

Predlagana uredba vključuje tudi vse proizvode s katerimi prihaja potrošnik v stik v okviru ponujanja storitev, čemur je Slovenija še posebej naklonjena. V Direktivi 2001/95/ES je bila zahteva omejena zgolj na proizvode, ki jih je potrošnik uporabljal sam, kar je pri izvajanju ustvarjalo zmedo. Slovenija razume, da so proizvodi, ki so v zadnjem času zelo atraktivni in se jih potrošniki v zadnjem času v okviru storitev v veliki meri poslužujejo (npr. »bungee-jumping«, »zip-line«, proizvode/naprave v adrenalinskih parkih, zabaviščnih parkih itd.) vključeni v obseg uredbe. Zaradi večje jasnosti besedila predlaga, da Komisija pripravi smernice glede vključenosti proizvodov v okviru storitev v področje uredbe ali primeroma navede proizvode v obliki nedokončnega seznama.

Uredba ne ureja posebej načina prodaje preko spleta. Slovenija razume, da morajo biti posebna pravila urejena z drugo zakonodajo, vendar želi, da je iz obsega predlagane direktive jasno razvidno, da morajo biti vsi proizvodi varni, vključno v primeru nakupov prek elektronskih medijev. V predlagani uredbi je pojasnilo zajeto le v obrazložitvi (točka (10) preambule)

Slovenija je naklonjena vključitvi vseh proizvodov s katerimi prihaja potrošnik v stik v okviru ponujanja storitev in predlaga, da Komisija zaradi večje jasnosti, pripravi smernice glede vključenosti proizvodov v okviru storitev ali primeroma navede proizvode v obliki nedokončnega seznama.

Slovenija obžaluje, da v tej uredbi ni urejen način in posebna pravila prodaje proizvodov na daljavo (preko spleta) in predlaga, da se v področju uporabe uredbe eksplicitno navede, da področje uredbe ni omejeno glede prodajne tehnike in torej vključuje tudi varnostno zahtevo za proizvode, ki se prodajajo na daljavo (preko spleta).

4. člen do 6. člen

V členih so opredeljene splošna varnostna zahteva, domneva o varnosti in vidiki za ocenjevanje varnosti proizvodov.

Slovenija nima pripomb na določbe.

7. člen

Slovenija meni, da je označevanje porekla za potrošnika lahko koristna informacija in prispeva k lažji identifikaciji in izboljšanju sledljivosti proizvoda. Vendar v primeru nezadostnih ali težko izvršljivih pravil lahko potrošnika tudi zavaja ter ima tako posledično negativne učinke. Poleg omenjenega ocenjujemo, da obvezno navajanje porekla lahko zahteva od gospodarskih subjektov dodatne stroške za dokazovanje izvora porekla, kar bi lahko imelo tudi negativne posledice na zagotavljanju njegove konkurenčnosti. Poreklo ni bilo vključeno v oceno učinka, zato nimamo ocene, kakšne so posledice te določbe, njenega vpliva na gospodarstvo in pozitivnega vpliva na potrošnika. Menimo, da bi bilo pred dokončno odločitvijo glede vključitve obveznega navajanja porekla blaga, treba opraviti oceno učinka in sorazmernosti takega ukrepa tudi z vidika obsega proizvodov, na katere se uredba nanaša, ter iz vidika zagotavljanja varnosti teh proizvodov ter nastalih dodatnih administrativnih in stroškovnih bremen gospodarstvu in vplivu na potrošnika.

Slovenija je naklonjena navajanju porekla s ciljem, da se zagotovi večja sledljivost proizvodov, vendar le pod pogoji, da so pravila za izvajanje dovolj jasna in da bodo pozitivni učinki sorazmerni in podprti z ustrežno oceno učinka.

K II. Poglavju (8. do 15. člen): Obveznosti gospodarskih subjektov

Glede obveznosti gospodarskih subjektov opredeljenih v tem poglavju ter zahtev glede identifikacije gospodarskih subjektov, sledljivosti proizvoda in pooblastil, ki jih ima Evropska komisija v primerih, ko gre za resno tveganje Slovenija nima pripomb.

Slovenija meni, da je potrebna ponovna preučitev 7. člena v povezavi s 14. in 15. členom iz tega poglavja glede sledljivosti proizvoda z namenom, da se ugotovi ali obveznost navajanja porekla dodatno prispeva k večji sledljivosti proizvodov.

K III. Poglavju (16. in 17. člen)

Slovenija podpira prednost uporabe evropskih standardov v podporo pri izpolnjevanju splošne varnostne zahteve. Postopek identifikacije obstoječih standardov, ki bi lahko ustvarjali domnevo o skladnosti z veljavno Direktivo 2001/95/ES ter postopek za razvoj novega Evropskega standarda je dolgotrajen proces. Postopek je bil poenostavljen z Uredbo (EU) št. 1025/2012, ki določa nov pravni okvir evropske standardizacije. V tej uredbi so postopki za identifikacijo obstoječih standardov, zahtevo za razvoj novih evropskih standardov in formalni ugovor nanje usklajen z Uredbo (EU) št. 1025/2012. Odločitev glede formalnih ugovorov Evropska komisija objavi na svoji spletni strani.

Slovenija podpira poenostavitev procesov za pripravo standardov in predlagano rešitev v tem poglavju in nanjo nima pripomb.

K IV. poglavju (18. do 24. člen): Končne določbe

V odboru, ki je na podlagi 19. Člena te uredbe ustanovljen za pomoč Komisiji pri izvajanju te uredbe so vključeni strokovnjaki za področje varnosti potrošniških proizvodov. Slovenija meni, da bi za namene 16. in 17. člena te uredbe moral imeti odbor ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1025/2012 dopolnilno vlogo k delu odbora ustanovljenega za pomoč pri izvajanju te uredbe. Menimo, da to ne bi smela biti izključna vloga odbora za Uredbo (EU) št. 1025/2012. Vloga slednjega odbora mora biti dopolnilna.

Glede določb vezanih na kazni (18. Člen), pooblastil Evropski komisiji (20. Člen), določbe glede ocenjevanja predlagane uredbe (21. člen) Slovenija nima pripomb.

Prav tako Slovenija nima zadržkov glede razveljavitve Direktiv 2001 /95/ES o splošni varnosti proizvodov in Direktive 87/357/EGS o izdelkih, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov in prehodnih določb.

Slovenija meni, da je treba iz vidika jasnosti in preglednosti v prehodnih določbah dodatno opredeli možnost prodaje izdelkov, ki so se nahajali kot zaloga v skladiščih ob uveljavitvi uredbe.

Slovenija predlaga, da se 19. člen ustrezno dopolni, tako, da bo vloga odbora ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1025/2012 za namene 16. in 17. člena v tej uredbi dopolnilna in ne izključna in predlaga dodatno opredelitev roka za odprodajo zalog po uveljavitvi predlagane uredbe.

OCENA VPLIVOV IN POSLEDIC PREDLOGA ZADEVE EU:

Vpliv na pravni red

Sprememba obstoječih aktov

Zakon o splošni varnosti proizvodov (ZVSP-1, Uradni list RS, št. 101/03), Zakon o tehničnih zahtevah proizvodov in o ugotavljanju skladnosti (ZTZPUS-1, Uradni list RS, št. 17/11)

Priprava novih aktov

Uredba o izvajanju uredbe (EU)

Posledice za proračun

Ni posledic za proračun

Vpliv na gospodarstvo

Jasnejša pravila glede obveznosti, ki jih imajo gospodarski subjekti in učinkovito izvajanje nadzora lahko prispevajo k dvigu konkurenčnosti posameznih podjetij. Predlog bo tudi prispeval k strategiji gospodarske rasti EU "Evropa 2020" s krepitvijo zaupanja v varnost proizvodov in izboljšanjem delovanja enotnega trga.

Vpliv na javno upravo

Ni predvidenih vplivov na javno uporabo

Vpliv na okolje

Ni predvidenih vplivov na okolje

Drugo

C)

Predstavniki Republike Slovenije, ki bodo zastopali stališče Republike Slovenije v institucijah EU:

***Uroš Vajgl, namestnik stalnega predstavnika Republike Slovenije pri Evropski uniji,,
Edita Samsa, atašejka***

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 14. februar 2013 (18.02)
(OR. en)**

**5892/13
ADD 5**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalnega sekretarja Evropske komisije:
direktor Jordi AYET PUIGARNAU

Datum prejema: 14. februar 2013

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS

Št. dok. Kom.: COM(2013) 76 final

Zadeva: SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA
Sporočilo Komisije Evropskemu Parlamentu, Svetu in Evropskemu
ekonomsko-socialnemu odboru
20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt
za nadzor proizvodov v EU
(Besedilo velja za EGP)

Delegacije prejmejo priloženi dokument Komisije COM(2013) 76 final.

Priloga: COM(2013) 76 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.2.2013
COM(2013) 76 final

SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

**20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt za
nadzor proizvodov v EU**

(Besedilo velja za EGP)

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt za nadzor proizvodov v EU

(Besedilo velja za EGP)

1. UVOD

Nadzor notranjega trga za proizvode je v praksi izjemno obsežen izziv: paleta proizvodov, ki jo je treba nadzorovati, je zelo široka, številni proizvodi so uvoženi iz držav zunaj Unije, države članice imajo omejene vire za opravljanje pregledov in inšpekcij, potreba po nadzoru v državah članicah pa je odvisna od različnih dejavnikov, kot sta geografska in upravna zgradba države.

Za opravljanje nadzora trga so potrebni dobra infrastruktura, učinkovita organizacija in strokovno znanje. Kombinacija teh elementov je ključna za doseganje obeh ciljev: zaščito državljanov in zagotavljanje poštene konkurence. Organizacijo nadzora trga je treba pogosto prilagoditi, da lahko obvladuje novonastale potrebe in spremenljivo industrijsko okolje.

V jedru nadzora trga je veriga medsebojno prepletenih postopkov, kot so inšpekcije, vzorčenje, laboratorijsko testiranje, razlaga rezultatov, ocena tveganja, odločanje, posredovanje in pravni postopki, ki iz navedenega izhajajo in lahko vključujejo popravne ukrepe ali celo sankcije. Večletni akcijski načrt za nadzor trga je eden od 50 ukrepov, navedenih v „Aktu za enotni trg“¹. Z njim bodo uvedeni številni cilji, ki jih je treba izpolniti, in ukrepi, ki jih je treba sprejeti za doseg političnih ciljev in odpravo nepravilnega delovanja trga. V Aktu za enotni trg II² je ponovno poudarjena potreba po izboljšanju varnosti proizvodov v EU.

Cilj tega načrta je zapolniti vrzeli in zagotoviti učinkovitejši in dobro delujoč nadzor enotnega trga za proizvode (razen živil, krme in zdravil), da se lahko pravilno uporabijo zadevne določbe Uredbe (ES) št. 765/2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga³ ter Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta o splošni varnosti proizvodov⁴. Je del širšega paketa, ki vključuje tudi predlog uredbe o varnosti potrošniških proizvodov in predlog uredbe o nadzoru trga. Načrt dopolnjuje te pobude in ga je treba razumeti v povezavi z njimi, vendar se do končnega sprejetja zakonodajnih predlogov opira na obstoječi niz pravil in programov⁵. Upošteva tudi težave, opisane v oceni učinka, ki je priložena temu paketu.

¹ COM(2011) 206 final.

² COM(2012) 573 final.

³ UL L 218, 3.8.2008, str. 30.

⁴ UL L 11, 14.1.2002, str. 4.

⁵ Financiranje Unije, ki je lahko potrebno za posebne ukrepe, bo odobreno v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 [UL L 218 z dne 30.8.2008, str. 30], Sklepa št. 1926/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o uvedbi programa ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–

Komisija namerava izvajati ta načrt od datuma sprejetja do leta 2015. V navedenem času bo ocenila, ali je potreben prihodnji večletni načrt. Vendar se vsi ukrepi ne bodo začeli izvajati istočasno, trajanje vsakega ukrepa pa bo odvisno od njegovih posebnih potreb.

Glavni cilj tega načrta je opredeliti nezakonodajni ukrepi, ki ga bo Komisija sprejela za zmanjšanje števila nevarnih ali neskladnih proizvodov in za zagotovitev učinkovitosti in uspešnosti nadzora proizvodov v Uniji in ob vstopu vanjo.

2. POVEČANJE UČINKOVITOSTI IN USPEŠNOSTI V EU

Organi za nadzor trga morajo biti primerno organizirani in pripravljeni za obvladovanje obveznosti in zahtev ustrezne zakonodaje Unije. Vendar so izkušnje pokazale vrzeli v okviru nadzora trga Unije. Za uspešen in učinkovit nadzor trga pristojni nacionalni organi potrebujejo učinkovito infrastrukturo, dobro organizacijo, ustrezna zakonska pooblastila, primerne objekte in opremo ter kompetentne in usposobljene uradnike, ki so opravili visokokakovostno usposabljanje.

2.1. Združevanje informacij iz preiskav

Da bi preverili, ali proizvod predstavlja tveganje oziroma ni v skladu z veljavnimi zahtevami, se za informacije za oceno tveganja običajno zahtevajo preskusi in pregledi, vendar preskusi pomenijo visoke stroške. Včasih pristojni organi nimajo tehničnega znanja za pravilno izvajanje preskusov in razlago njihovih rezultatov. Zato so na tem področju izjemno pomembni ustrezno usklajevanje, sodelovanje, usposabljanje in izmenjava informacij.

Ukrep 1: olajšanje „prenosljivosti“ poročil o preskusih v Uniji

Komisija bo pristojne organe za nadzor trga, vključno z organi, odgovornimi za nadzor zunanjih meja, spodbujala, da rezultate preskusov, ki so že bili opravljeni v eni državi članici, uporabijo v drugih državah članicah, ter bo olajšala njihovo razširjanje prek sistema za izmenjavo informacij o nadzoru trga (ICSMS).

Izmenjava informacij med organi za nadzor trga in carinskimi organi po vsej EU je ključnega pomena, da bi se izognili dvojnemu delu. Sistemi informacijske tehnologije so najboljši način za doseganje tega cilja, saj omogočajo učinkovit potek dela ter hitro in enostavno pridobivanje in izmenjavo informacij. Države članice za predložitev obvestil RAPEX uporabljajo novo platformo informacijske tehnologije GRAS-RAPEX⁶. Po drugi strani pa orodje ICSMS⁷ organom za nadzor trga omogoča hitro in učinkovito komunikacijsko sredstvo za izmenjavo informacij v kratkem obdobju. Sistem ICSMS ni sistem hitrega obveščanja, temveč splošno orodje za arhiviranje in izmenjavo informacij o nadzoru trga, ki pomaga pri vzpostavitvi mehanizma sodelovanja med organi in splošnega informacijskega orodja za

2013) [UL L 404, 30.12.2006, str. 39] in morda prihodnje uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o programu varstva potrošnikov za obdobje 2014–2020 ter Odločbe št. 624/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o vzpostavitvi akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2013) [UL L 154, 14.6.2007, str. 25] ali njenega naslednika. Vsi ukrepi v tem načrtu so skladni in združljivi z obstoječo ali predlagano zakonodajo.

⁶ Sistem GRAS-RAPEX je nadomestil prejšnji sistem informacijske tehnologije RAPEX-REIS in razširil področje uporabe RAPEX na proizvode za profesionalno rabo ter na tveganja, ki niso povezana le z zdravjem in varnostjo.

⁷ Informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga (www.icsms.org).

nadzor trga. Funkcije ICSMS se lahko razširijo tudi na izmenjavo informacij med carinskimi organi in pristojnimi nacionalnimi organi.

Ukrep 2: čim bolj povečati koristi ICSMS

ICSMS se bo še naprej razvijal za zbiranje, shranjevanje ter izmenjavo informacij in najboljših praks med vsemi neposredno vpletenimi akterji. To bo vključevalo končno objavo rezultatov preskusov, rezultatov skupnih ukrepov, smernic in navodil za usposabljanje organov za nadzor trga, študij primerov, statistike in splošnih informacij o nadzoru trga za proizvode.

Ukrep 3: ustvarjanje sinergij med GRAS-RAPEX in ICSMS

Sistema GRAS-RAPEX in ICSMS imata različne funkcije, zato sta ločena. Vendar bo Komisija ob upoštevanju različnih ciljev sistemov GRAS-RAPEX in ICSMS razvila sinergije med obema.

Poleg tega bi bil treba podatke o nesrečah in poškodbah zaradi nevarnih proizvodov vključiti v prizadevanja za nadzor trga. Čeprav Uredba (ES) št. 765/2008 (člen 18) države članice zavezuje, da spremljajo nesreče, je bilo glede na številne praktične težave pri vzpostavljanju sistema poročanja, ki bi koristil vsem organom in gospodarskim subjektom, v praksi le malo storjenega.

Ukrep 4: oceniti stroške in koristi podatkovne zbirke EU o nesrečah in poškodbah (AIDB)

Komisija bo proučila izvedljivost javne podatkovne baze o informacijah o varnosti potrošniških proizvodov, ki bi lahko vključevala platformo za pritožbe in škodo. Pri tem bo upoštevala dosežke združenja EUROSAFE, OECD in drugih ustreznih orodij, ki so na voljo na tem področju⁸.

2.2. Skupni pristop k oceni tveganja

Ena najtežjih dejavnosti organov za nadzor trga je opredelitev in pravilna ocena tveganja, ki ga predstavlja proizvod. Da bi olajšali učinkovitost in uspešnost ocene tveganja, je Komisija razvila metodologijo za oceno tveganja, ki je na voljo v smernicah RAPEX (UL L 22, 26.1.2010). Vendar je treba to metodologijo posodobiti, da zajema vsa tveganja.

Ukrep 5: splošna metodologija EU za oceno tveganja za proizvode

Komisija bo dokončala in posodobila splošno metodologijo za oceno tveganja, ki je na voljo v smernicah RAPEX, da bo zajemala tudi druga tveganja.

2.3. Merila uspešnosti pri nadzoru trga

Študija „Prihodnost nadzora trga“⁹ je pokazala, da je o uspešnosti nadzora trga v razpoložljivih državah zelo malo podatkov, zato primerjava ni mogoča. V njej je bilo

⁸ Kot je orodje za področno zbiranje podatkov, na primer podatkovna baza Skupnosti o prometnih nesrečah, ustanovljena z Odločbo Sveta 93/704/EGS.

⁹ Prihodnost nadzora trga na področju varnosti neživilskih potrošniških proizvodov v skladu z Direktivo o splošni varnosti proizvodov, končno poročilo (*The future of market surveillance in the area of non-food consumer product safety under the General Product Safety Directive, Final Report*), marec 2011, BSI Development Solutions, maj 2011, str. 13.

ugotovljeno tudi, da je po mnenju držav članic zagotavljanje informacij nepotrebno breme, vendar je to verjetno posledica tega, da zahtevane informacije niso bile zabeležene v preprosto dostopni obliki.

Da bi omogočili primerljivosti kazalnikov uspešnosti nadzora trga v državah članicah, je Evropska komisija leta 2008 uvedla orodje za zbiranje podatkov, namenjeno zbiranju podatkov, ki merijo ključne dejavnosti nacionalnih organov, pristojnih za uveljavljanje varnosti proizvodov. Vendar kljub stalnim prizadevanjem za kakovost in področje delovanja kazalnikov izvrševanja ostajajo natančnost in uporabnost zbranih informacij ter njihova primerljivost, ki omogoča identifikacijo močnih in šibkih členov v okviru za uveljavljanje nadzora trga EU, še vedno omejene. Poleg tega se o rezultatih mejnih kontrol ne poroča. Skupine za upravno sodelovanje (ADCO) bi bilo treba uporabiti za take primerjave na njihovih področjih pristojnosti.

Ukrep 6: razvoj meril uspešnosti pri nadzoru trga

Komisija bo zagotovila izboljšanje sistema za zbiranje podatkov in skupaj z organi za nadzor trga določila najpomembnejše ključne kazalnike izvrševanja, ki bi jih bilo treba zbrati srednjeročno. Komisija bo od leta 2013 dalje zbiral tudi podatke držav članic o rezultatih mejnih kontrol in jih v letnem poročilu objavljala od leta 2015 dalje.

2.4. Olajšanje nadzora za visokotehnološke in inovativne proizvode

Splošno znano je, da je težko izvajati varnostni nadzor za proizvode, ki vsebujejo nevarne snovi, kot sta kadmij in svinec, ali za visokotehnološke proizvode, kot so elektronski merilni instrumenti. Nadzor skladnosti teh kategorij proizvodov je mogoče doseči le z uničenjem vzorcev, kar pogosto pomeni visoke stroške in težave pri naknadnem dokazovanju neskladnosti. Zadevni proizvodi so zajeti v zakonodaji EU in so zelo številni. Trenutno zaradi navedenih težav ni jasno, ali se ti proizvodi pregledujejo samo s preverjanjem dokumentov in fizičnimi preverjanji ali so vključeni tudi laboratorijski pregledi značilnosti proizvodov, kot določa Uredba (ES) št. 765/2008¹⁰.

Ukrep 7: proučiti izvedljivost varnostnih pregledov in pregledov skladnosti za visokotehnološke in inovativne proizvode

Komisija bo proučila, ali je izvedljivo, da varnostne preglede/pregledov skladnosti za visokotehnološke in inovativne proizvode opravijo nacionalni organi. Cilja sta dva: (a) olajšati preglede, ki jih izvajajo države članice, in (b) preprečiti, da zaradi tehničnih težav ti proizvodi niso nikoli ustrezno pregledani. Izvedljivost bo upoštevala tudi posebnosti malih in srednjih podjetij (MSP).

3. TESNEJŠE SODELOVANJE V CELOTNI UNIJI

Okrepljeno čezmejno sodelovanje pri nadzoru trga je potrebno zaradi hitrega vključevanja enotnega trga za proizvode, dejstva, da vse več nadsionalnih podjetij razvija in nudi širok spekter proizvodov v več državah članicah, razvoja e-trgovine po vsej Evropi in vse večjega uvoza proizvodov, proizvedenih zunaj EU. Zato je pomembno, da organizacija dejavnosti nadzora trga odraža razvoj evropskega trga proizvodov, med drugim tudi za zagotovitev izmenjave informacij o rezultatih inšpekcijskih pregledov in v izogib ponavljanju preskusov.

¹⁰

Glej člen 19(1).

3.1. Usklajevanje čezmejnih dejavnosti nadzora

Cilj spremljajočega zakonodajnega predloga uredbe o nadzoru trga je okrepiti in racionalizirati evropske postopke za izmenjavo informacij o nevarnih ali neskladnih proizvodih, in sicer s trdnejšim postopkom RAPEX, ter vključitev „zaščitnih postopkov“ za nekatere proizvode, ki pogosto nosijo oznako CE. Boljša izmenjava informacij pa je odvisna tudi od večjega števila in boljše usklajenosti dejavnosti čezmejnega nadzora trga, usklajenega načrtovanja in vzajemne pomoči.

Zato predlog uredbe o nadzoru trga predlaga vzpostavitev „forum za nadzor trga EU“ in izvršnega sekretariata, ki bi mu pomagal, v njem pa bi sodelovale tudi vse države članice, da bi se olajšalo usklajeno izvajanje dejavnosti, zajetih v tem načrtu ali v zadevni zakonodaji EU. Del tega foruma za nadzor trga bodo tudi skupine za upravno sodelovanje (ADCO).

Ukrep 8: priprava na ustanovitev izvršnega sekretariata

Prihodnji forum za nadzor trga EU za opravljanje svojih nalog potrebuje organizacijsko pomoč. Komisija bo ustanovila izvršni sekretariat, ki bo pomagal forumu za nadzor trga EU.

3.2. Skupni izvršilni ukrepi

Oblikovanje notranjega trga zagotavlja, da proizvodi prosto krožijo po Uniji. Žal pa so mnoge dejavnosti nadzora trga še vedno omejene na nacionalno ozemlje, zato rezultati niso vedno na voljo drugim organom. Večja usklajenost praktičnega izvrševanja je ključna za doseganje enakih konkurenčnih pogojev za gospodarske subjekte in enake ravni varstva potrošnikov po vsej EU.

Ukrep 9: skupne izvršilne dejavnosti

Komisija bo zagotovila finančno podporo za skupne izvršilne dejavnosti, ki organom za nadzor trga in carinskim organom omogočajo, da združijo vire in strokovno znanje ter uporabijo metode, prijazne do MSP. Glavni cilj te pobude je povečati učinkovitost in uspešnost sistema nadzora v Evropi ter izboljšati usklajevanje praktičnega izvrševanja, ki se izvaja v zvezi s kategorijami proizvodov ali drugimi prednostnimi nalogami.

3.3. Izmenjave uradnikov

Da bi spodbudila organe za nadzor trga, da si pridobijo in izmenjujejo izkušnje in strokovno znanje na področju varnosti proizvodov in mehanizmov tržnega nadzora, bo Komisija zagotovila finančno podporo za izmenjavo uradnikov med državami članicami.

Ukrep 10: izmenjava uradnikov

Komisija bo zagotovila finančno podporo za izmenjavo uradnikov na področju varnosti neživilskih potrošniških proizvodov in storitev.

3.4. Tesnejše evropsko sodelovanje pri nadzoru trga

Evropsko sodelovanje na področju nadzora trga za proizvode, za katere velja usklajevalna zakonodaja Unije, običajno poteka prek neformalnih skupin organov za nadzor trga. Sestajajo se v neformalnih in sektorskih skupinah za upravno sodelovanje, v okviru katerih razpravljajo o težavah nadzora trga na njihovem področju. Tem skupinam pogosto predseduje predstavnik

nacionalnega organa za nadzor trga. Ker pa organizacija sestankov teh skupin predstavlja znaten upravni izziv za predsednika, obenem pa se številni organi za nadzor trga srečanj zaradi proračunskih omejitev ne morejo udeležiti, Komisija predlaga, da se poveča podpora tem skupinam.

Ukrep 11: večja podpora skupinam za upravno sodelovanje

Komisija bo zagotovila finančno podporo za upravno delovanje večine teh skupin, da se lahko zmanjša upravno breme organizacije teh sestankov. S skupinami za upravno sodelovanje bo razpravljala tudi o stroškovno najučinkovitejšem načinu za povračilo ali o finančni podpori za potne stroške organov za nadzor trga, ki se želijo udeležiti sej izbranih skupin.

3.5. Proizvodi, ki se prodajajo na spletu

E-trgovina se hitro širi in organom za nadzor trga predstavlja nov izziv. Javno posvetovanje o pregledu Direktive o splošni varnosti proizvodov je pokazalo, da dejavnosti nadzora trga glede proizvodov, ki se prodajajo na spletu, potekajo precej naključno, razdrobljeno in neusklajeno¹¹.

Raven zaščite in pravne podpore potrošnikom in drugim uporabnikom pred tveganji, ki jih predstavljajo nevarni proizvodi, ki se prodajajo na spletu, posledično zaostaja za zagotovljeno ravno zaščito pri drugih distribucijskih kanalih. Potrošniki pogosto nakupujejo prek spleta in se srečujejo s težavami, če je proizvod nevaren ali neskladen. Nevarni proizvodi, ki so bili umaknjeni s trga EU, so lahko končnim uporabnikom še vedno na voljo prek spleta.

Ukrep 12: proizvodi, ki se prodajajo prek spleta

Komisija namerava:

- proučiti načine, kako delujejo e-trgovine, ki prodajajo potrošniške proizvode, vključno z lokacijo velikih e-trgovcev ter dobavnih skladišč in poti e-trgovcev, zlasti če se proizvodi končnemu potrošniku dobavljajo neposredno iz tretjih držav, ter vlogo in pomen MSP v dobavni verigi e-trgovine;*
- skupaj z državami članicami vzpostaviti skupno razumevanje/skupen pristop k načinom, kako bi bilo v Uniji treba izvajati nadzor nad proizvodi, ki se prodajajo prek spleta, in oblikovati smernice za izvrševanje pravil za proizvode, ki se prodajajo prek spleta, zlasti v čezmejnih primerih, ki zahtevajo sodelovanje med organi različnih držav članic ali tretjih držav;*
- od izvršilnih organov držav članic zbirati podatke o takih dejavnostih izvrševanja;*
- izobraževati potrošnike ter opredeliti vloge in odgovornosti vpletenih strani (organi, gospodarski subjekti in potrošniki) v obliki kratkih, preprostih in jasnih javnih informacij.*

¹¹

Glede na javno posvetovanje (opravljeno poleti 2010) je v določenem trenutku v zadnjih treh letih samo polovica nacionalnih organov natančno spremljala proizvode, ki so se prodajali na spletu. Velika večina teh nacionalnih organov za nadzor trga, ki so spremljali spletno prodajo proizvodov, je le s težavo navedla število pregledanih spletnih strani, število ciljnih proizvodov in število proizvodov, ki so bili zajeti v vzorec za nadaljnje preskuse.

3.6. Trajen evropski dialog z zainteresiranimi stranmi

Nadzor trga zadeva vse stranke v dobavni verigi in potrebuje informacije potrošniških organizacij in podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij (MSP), v zvezi z njihovimi težavami in skrbmi. MSP imajo ključno vlogo pri oblikovanju evropskega gospodarstva. Vendar je upravno breme v zvezi z nadzorom trga za MSP razmeroma večje kot za večja podjetja.

V skladu z obstoječo zakonodajo EU morajo podjetja ukrepati, če vedo ali bi morala vedeti, da njihovi proizvodi predstavljajo tveganje. O tem so dolžna obvestiti nacionalne organe, ki uporabljajo sistem RAPEX, da zagotovijo, da so s tem seznanjene vse države članice in da ustrezno ukrepajo na svojem ozemlju. Vendar evropske organizacije, ki zastopajo interese potrošnikov, MSP in drugih podjetij, še niso bile sistematično vključene v evropska prizadevanja za izboljšanje nadzora trga. To bi bilo treba spremeniti.

Predlog uredbe o nadzoru trga predvideva aktivno vlogo evropskih podjetij in potrošniških organizacij v evropskem forumu za nadzor trga. Do takrat bi bilo za nadzor trga koristno, da so bolj vključeni pri opredeljevanju težav, sestavljanju seznama kategorij proizvodov, ki potrebujejo večjo pozornost, in iskanju učinkovitih rešitev.

Ukrep 13: dejavno sodelovanje evropskih organizacij, ki zastopajo potrošnike, MSP in druga podjetja

Dialog in sodelovanje z organizacijami, ki zastopajo potrošnike, MSP in druga podjetja, je ključnega pomena. Poznajo namreč proizvode in tveganja, ki jih ti lahko predstavljajo za uporabnike. Komisija bo izboljšala kanale za zagotavljanje povratnih informacij, prispevkov in predlogov o nadzoru trga v Uniji ter o izvajanju tega večletnega načrta. Tako bo mogoče lažje opredeliti nove potrebe za nadzor trga, s tem pa se bodo obravnavali tudi posebni interesi potrošnikov, MSP in drugih podjetij. Vključeni bi lahko bili organi za nadzor trga, kadar je primerno, pa tudi njihovi kolegi iz tretjih držav.

4. IZBOLJŠANJE NADZORA NAD DOBAVNO VERIGO

Za nadzor trga so odgovorni pristojni nacionalni organi za nadzor trga. Vendar imajo vlogo vsi udeleženci v dobavni verigi, vključno s podjetji in potrošniki. Poleg tega je jasno, da je treba vseevropsko čezmejno sodelovanje in usklajevanje z zainteresiranimi stranmi nenehno krepiti.

4.1. Poudarek na dobavni verigi

Zaradi razvoja enotnega trga, vse več vrst proizvodov, vse večje tehnične zapletenosti proizvodov in vse bolj zabrisanih mej med kategorijami proizvodov se nadzor enotnega evropskega trga za proizvode razvija v sistem, ki je bolj osredotočen na različna podjetja v dobavni verigi. Poleg tega se udeleženci v dobavni verigi spreminjajo in razvijajo, njihove odgovornosti do kontrole skladnosti in varnost njihovih proizvodov pa pogosto niso jasno opredeljene.

Ukrep 14: izboljšanje sledljivosti proizvodov

Komisija bo pospešila svoja prizadevanja za izboljšanje sledljivosti proizvodov v dobavni verigi. Ocenila bo priporočila strokovne skupine za sledljivost proizvodov z namenom izboljšanja kakovosti in razpoložljivosti podatkov o sledljivosti v dobavni verigi. Komisija bo

po posvetovanju z državami članicami pripravila posodobljene smernice, pri tem pa bo upoštevala tudi posebne potrebe in interese MSP.

Ukrep 15: sheme skladnosti, ki jih upravljajo organi za nadzor trga

Komisija bo proučila možnost razvoja načrtov skladnosti, ki jih upravljajo organi za nadzor trga, in njihovo vključevanje v obstoječe načrte za omogočanje trgovine, kot je na primer pooblaščen gospodarski subjekt.

4.2. Predvidevanja za druge kategorije proizvodov

Proizvodi se v Uniji tradicionalno delijo na „potrošniške“ ali „za poklicno uporabo“ in „usklajene“ ali „neusklajene“. Medtem ko so varnostni vidiki številnih potrošniških proizvodov in proizvodov za poklicno uporabo že usklajeni z evropsko zakonodajo, pa se bodo varnostne zahteve za potrošniške proizvode, ki še niso usklajene, okrepile s predlogom uredbe o varnosti potrošniških proizvodov. Vendar za številne „neusklajene proizvode za poklicno uporabo“ ne veljajo evropski predpisi o varnosti ali druge ključne zahteve. Pomanjkanje pravil za te proizvode otežuje dejavnosti nadzora evropskega trga.

Ukrep 16: neusklajeni proizvodi za poklicno uporabo – raziskave na področju varnosti

Komisija bo začela poglobljeno preiskavo varnostnih vidikov neusklajenih proizvodov za poklicno uporabo, tj. proizvodov, za katere ne veljajo evropski predpisi o varnosti ali druge bistvene zahteve, ter zadevnih težav za organe za nadzor trga.

5. VEČJI IN BOLJŠI NADZOR NAD PROIZVODI, KI VSTOPAJO V UNIJO

Nadzor nad proizvodi, ki vstopajo na trg EU, je treba pravilno izvajati, vključno z možnostjo, da se nevarno blago uniči oziroma se onemogoči njegovo delovanje. Nadzor na mejah bi bilo treba organizirati in izvajati na enak način v celotni EU, saj pregledi na prvem kraju vstopa ali med deklaracijo blaga za sprostitev v prosti promet preprečujejo širjenje nevarnih proizvodov na trgu EU. Pri takem nadzoru je treba zagotoviti visoko raven zaščite in varnosti.

Nadzor proizvodov iz tretjih držav zaradi ogromne količine in raznolikosti uvoženega blaga predstavlja posebne težave pri izvrševanju. Vendar je prav zato potrebno dobro sodelovanje med carinskimi organi in pristojnimi organi za nadzor trga v državah članicah. Carinski organi se lahko osredotočijo na tvegane pošiljke ter preverijo dokumente in fizično preverijo pošiljke pred sprostitvijo v prosti promet na trgu EU, da se lahko odkrije potencialno nevarno ali neskladno blago, vendar morajo končno odločitev o varnosti in skladnosti blaga sprejeti organi za nadzor trga.

5.1. Izvajanje smernic za nadzor uvoza na področju varnosti in skladnosti proizvodov ter nadaljnjega usklajevanja in sodelovanja

Pri nadzoru proizvodov, ki vstopajo na trg EU, morajo biti vključeni carinski organi, ki so edini organ s popolnim pregledom trgovinskih tokov čez zunanje meje EU. Da bi organom zagotovili potrebno znanje in za lažje izvajanje Uredbe (ES) št. 765/2008, je Komisija skupaj z državami članicami junija 2011 objavila „Smernice za nadzor uvoza na področju varnosti in skladnosti proizvodov“. Smernice so namenjene kot instrument, ki bo carinskim organom pomagal pri preverjanju varnosti in skladnosti proizvodov ter izboljšal sodelovanje med

carinskimi organi in organi za nadzor trga. Predvideni ukrepi vključujejo zbiranje podatkov o rezultatih preverjanj in skupnih izvršilnih ukrepov.

Ukrep 17: podpora pri izvajanju smernic v državah članicah

Skupina strokovnjakov Komisije in držav članic bo do leta 2015 opravila obiske v vseh državah članicah. Namen teh obiskov je carinskim organom in organom za nadzor trga olajšati izvajanje smernic. Carinskim organom bodo omogočili tudi pregled nad cilji in organizacijo nadzora trga na nacionalni ravni in ravni EU, s posebnim poudarkom na obravnavi MSP.

Ukrep 18: izboljšanje učinkovitosti mejnega nadzora in preverjanja skladnosti

V okviru Komisijine strokovne delovne skupine Carina 2013 bo še naprej zagotovljena podpora za usklajevanje, skupne dejavnosti, dobro sodelovanje in izmenjavo informacij, da se izboljša preverjanje varnosti in skladnosti na mejah. S tem bi se morali zagotoviti boljši rezultati, za katere je potrebnih manj virov. Prispevalo bo tudi k zagotavljanju doslednega in učinkovitega izvajanja in izvrševanja določb EU.

Ukrep 19: evidentiranje razlik pri obravnavi preverjanja varnosti in skladnosti za proizvode, ki vstopajo v Unijo

Organizacija in tehnična podpora za preverjanje varnosti in skladnosti proizvodov na vstopnih točkah v Unijo se lahko razlikujeta, med drugim zaradi razlik v količini in vrstah blaga. Komisija bo te razlike preverila in zabeležila stanje.

5.2. Skupni pristop k tveganju za carinski nadzor na področju varnosti in skladnosti proizvodov

Primerno obvladovanje tveganja je pogoj za učinkovito preverjanje uvoza. To je bilo poudarjeno v Sporočilu Komisije o obvladovanju tveganja na carinskem področju in varnosti dobavne verige¹², ki zajema tudi vidike preverjanja, povezane z zahtevami po varnosti in skladnosti proizvodov.

Carinski organi in organi za nadzor trga bodo tesneje sodelovali, da bi oblikovali skupna merila tveganja in posebne profile tveganja, ter bodo opredelili, kje in kako dobiti informacije, ki bi carinskim organom omogočile lažje odkrivanje pošilk, ki predstavljajo varnostna tveganja.

Ukrep 20: razvoj skupnega pristopa k tveganju do preverjanja varnosti in skladnosti proizvodov s strani carinskih organov

Komisija bo skupaj z državami članicami oblikovala skupni pristop za obvladovanje tveganja ob uvozu.

6. SKLEP IN NASLEDNJI KORAKI

Komisija je določila prednostne naloge za naslednja tri leta, razmišlja pa tudi že o ukrepih, ki jih bo treba sprejeti po letu 2015. Enotni trg in nadzor trga bi bilo treba preusmeriti in mu dati

¹² COM(2012)793 final.

nov zagon za doseganje ciljev strategije Evropa 2020, ki določa cilje za naslednjih deset let. Nadzor trga prispeva k ciljem varovanja zdravja in varnosti ter odpravlja nepošteno konkurenco.

Komisija bo do konca leta 2015 obravnavala potrebo po novem večletnem načrtu za nadzor trga, ki bi lahko črpal ideje in izkušnje iz izvajanja programov EU za potrošnike in carino. Komisija se bo o naslednjih korakih posvetovala tudi z vsemi zadevnimi stranmi.

Državljeni in podjetja pa samo z izvajanjem tega večletnega akcijskega načrta ne bodo mogli v celoti izkoristiti prednosti pravil Unije o industrijskih in potrošniških proizvodih. Ta sklop ukrepov je samo prvi v vrsti prizadevanj za krepitev nadzora trga v Uniji. Vendar je ta načrt pomemben korak v pravo smer za nadzor trga Unije.

Zato Komisija:

- poziva Evropski parlament, Svet in Evropski ekonomsko-socialni odbor, naj podprejo ta načrt;
- bo sodelovala z državami članicami in zainteresiranimi stranmi, da bi omogočila hitro izvajanje načrta;
- poziva vse ustrezne nacionalne organe, vključno s carinskimi organi in zainteresiranimi stranmi, da zagotovijo pravočasno izvedbo tega načrta.

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 14. februar 2013 (19.02)
(OR. en)**

5892/13

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89**

PREDLOG

Pošiljatelj:	Evropska komisija
Datum:	14. februar 2013
Št. dok. Kom.:	COM(2013) 78 final
Zadeva:	SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES (Besedilo velja za EGP)

Delegacije prejmejo priloženi predlog Komisije, ki je bil s spremnim dopisom direktorja Jordija AYETA PUIGARNAUJA poslan generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije Uweju CORSEPIUSU.

Priloga: COM(2013) 78 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.2.2013
COM(2013) 78 final

2013/0049 (COD)

SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in
Direktive 2001/95/ES**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 33 final}

{SWD(2013) 34 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Prosti pretok varnih potrošniških proizvodov je eden izmed temeljev Evropske unije. Je pomemben steber enotnega trga in potrošnike pri nakupu proizvodov navdaja z zaupanjem.

Ta predlog uredbe o varnosti potrošniških proizvodov, ki bo nadomestila Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta o splošni varnosti proizvodov¹ („direktiva o splošni varnosti proizvodov; DSVP“), zadeva proizvedene neživilske potrošniške proizvode. Predlog uredbe tako kot DSVP določa, da morajo biti potrošniški proizvodi „varni“, poleg tega pa določa tudi nekatere obveznosti gospodarskih subjektov in vsebuje določbe za razvoj standardov, ki podpirajo splošno varnostno zahtevo.

Vendar bosta delovanje predlagane uredbe in njena povezava z drugo zakonodajo Unije znatno racionalizirani in poenostavljeni, obenem pa bosta še vedno zagotavljali visoko raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov.

Prekrivanje pravil o nadzoru trga in obveznosti gospodarskih subjektov, določenih v več zakonodajnih dokumentih Unije (DSVP, Uredba (ES) št. 765/2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov² ter sektorska usklajevalna zakonodaja Unije, ki zajema tudi potrošniške proizvode) so povzročili tako pri gospodarskih subjektih kot tudi pri nacionalnih organih ter so resno ogrozili učinkovitost dejavnosti nadzora trga v Uniji.

Namen tega predloga je pojasniti regulativni okvir za potrošniške proizvode ob upoštevanju zakonodajnega razvoja v zadnjih letih, kot je nov zakonodajni okvir za trženje proizvodov, sprejet leta 2008³, uskladiti sektorsko usklajevalno zakonodajo Unije z novim okvirom⁴ in začetek uporabe nove uredbe o evropski standardizaciji s 1. januarjem 2013⁵.

Predlog je del „svežnja ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga“, ki vključuje tudi predlog uredbe za nadzor enotnega trga in večletni akcijski načrt za nadzor trga za obdobje 2013–2015. V Aktu za enotni trg (2011)⁶ sta bila revizija DSVP in načrt nadzora trga predstavljena kot sklop pobud, ki bodo prispevale k povečanju rasti in ustvarjanju delovnih mest. Akt za enotni trg II⁷, sprejet leta 2012, potrjuje „sveženj ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga“ kot ključni ukrep za „izboljšanje varnosti proizvodov, ki krožijo v EU, z večjo skladnostjo in boljšim izvajanjem pravil o varnosti proizvodov in nadzoru trga“.

¹ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.

² UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

³ Sestavljata ga Uredba (EC) št. 765/2008 in Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov, UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

⁴ Ki ga je sprejela Komisija 21. novembra 2011, http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/internal-market-for-products/new-legislative-framework/index_en.htm.

⁵ Uredba (EU) No 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012, UL L 316, 14.11.2012, str. 12.

⁶ COM(2011) 206 final.

⁷ COM(2012) 573 final.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Komisija je od leta 2009 do leta 2011 organizirala obširna javna posvetovanja o reviziji DSVP glede področja uporabe ocene učinka. Po opredelitvi področja uporabe ocene učinka je Komisija nadaljevala z drugim krogom javnega posvetovanja, ki se je osredotočilo na štiri glavna področja za izboljšanje ureditve varnosti proizvodov v EU: (i) postopke za podeljevanje standardov v okviru DSVP za neusklajene proizvode, (ii) usklajevanje ocen varnosti, (iii) sodelovanje in usklajevanje pri nadzoru trga, vključno z delovanjem hitrega informacijskega sistema EU (RAPEX) in spletnih distribucijskih kanalov, ter (iv) usklajevanje s paketom za prosti pretok blaga.

Drugi krog javnega posvetovanja o ugotovljenih težavah in rešitvah, ki jih je predlagala Komisija, je potekal od maja do decembra 2010. Med 18. majem in 20. avgustom 2010 je Komisija organizirala spletno javno posvetovanje o navedenih štirih področjih. Komisija je odziv želela sprožiti s štirimi posvetovalnimi dokumenti in devetimi spletnimi vprašalniki, namenjenimi različnim skupinam zainteresiranih strani. Odzvalo se je 55 nacionalnih organov, in sicer iz vseh držav članic EU, razen ene, ter iz Norveške, Islandije in Švice. K posvetovanju je prispevalo več različnih zainteresiranih strani, med njimi več poslovnih združenj, sedemnajst potrošniških organizacij in več kot petdeset posameznih gospodarskih subjektov (med njimi tudi več MSP). Komisija je na devet spletnih vprašalnikov skupno prejela 305 odgovorov. Poleg tega je trinajst podjetij in potrošniških organizacij predložilo ločena stališča. Med posvetovanjem so bile opravljene tudi številne predstavitve in izmenjave z zainteresiranimi stranmi (s podjetji in potrošniškimi organizacijami).

Drugi krog javnega posvetovanja se je končal z mednarodno konferenco zainteresiranih strani o „pregledu direktive o splošni varnosti proizvodov“ 1. decembra 2010, Komisija pa je ob tej priložnosti od zainteresiranih strani prejela povratne informacije o ključnih sklepih javnega spletnega posvetovanja.

Tretji krog javnega posvetovanja je potekal od januarja do marca 2011, in sicer v obliki ciljnih srečanj zainteresiranih strani s sodelovanjem strokovnjakov na zadevnih področjih. Ta srečanja so zajemala strukturne teme, vključno z organizacijo usklajevanja nadzora trga, vplivom nove opredelitve obveznosti gospodarskih subjektov (zlasti obveznosti glede sledljivosti), postopki za določanje mandatov, ki vodijo k vzpostavitvi evropskih standardov v skladu z DSVP, in načini za vzpostavitev jasnih in razumljivih struktur za predpise o varnosti neživilskih proizvodov.

Eden od rezultatov javnega posvetovanja in dialoga z zainteresiranimi stranmi je bil prenos pravil o nadzoru trga s sedanje DSVP v novo samostojno uredbo o nadzoru trga, ki jo je treba razviti in sprejeti skupaj s sedanjim predlogom za revizijo DSVP.

Ocena učinka, ki jo je pripravila Komisija, tako zajema vidike, povezane tako s tem predlogom kot tudi s predlogom nove uredbe o nadzoru trga. Odbor Komisije za oceno učinka je septembra 2012 podal pozitivno mnenje.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Področje uporabe in opredelitev pojmov**

Predlagana uredba jasno razmejuje področje njene uporabe v primerjavi s sektorsko usklajevalno zakonodajo Unije. Medtem ko se splošno načelo, da morajo biti vsi neživilski potrošniški proizvodi varni, uporablja na splošno, se podrobnejše obveznosti gospodarskih subjektov uporabljajo samo za tiste gospodarske subjekte, za katere ne veljajo ustrezne obveznosti iz usklajevalne zakonodaje, ki ureja določen proizvodni sektor. Komisija namerava pripraviti smernice, ki bodo podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, pomagale ugotoviti, katera zakonodaja se uporablja za potrošniške proizvode, ki jih proizvajajo ali distribuirajo.

Oddelek opredelitve pojmov je bil posodobljen in po potrebi poravnan z novim zakonodajnim okvirom za trženje proizvodov⁸.

- **Splošna varnostna zahteva in obveznosti gospodarskih subjektov**

Zahteva, da morajo biti vsi potrošniški proizvodi varni, kadar se dajejo na trg ali so dostopni na trgu Unije, je temelj zakonodaje EU na področju varnosti proizvodov. Ta splošna zahteva za varnost proizvodov, določena že v GPSD, še vedno velja. Vendar bo njeno izvajanje v praksi precej poenostavljeno zaradi uvedbe jasne povezave s sektorsko zakonodajo ter poenostavitvijo pravil o standardih.

Za potrošniške proizvode, ki so skladni s sektorsko usklajevalno zakonodajo Unije, katere cilj je zagotoviti zdravje in varnost oseb, se domneva, da so varni tudi v skladu s predlogom te uredbe. Če niso v skladu z veljavno usklajevalno zakonodajo, ki se uporablja, zanje ne velja domneva o varnosti, vendar bi lahko te razmere popravili z ureditvijo sektorske zakonodaje v povezavi s prihodnjo uredbo o nadzoru enotnega trga.

Poleg tega predlog določa osnovne obveznosti gospodarskih subjektov (proizvajalci, uvozniki, distributerji), vključenih v dobavno verigo potrošniških proizvodov, če za te ne veljajo ustrezne zahteve iz sektorske usklajevalne zakonodaje Unije. Obveznosti temeljijo na referenčnih določbah iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov⁹ in med drugim obravnavajo vprašanja, povezana z označevanjem, identifikacijo proizvodov, popravnimi ukrepi, ki jih je treba sprejeti v primeru nevarnih proizvodov, in obveščanjem pristojnih organov. Proizvajalci bodo morali sorazmerno z možnimi tveganji za proizvode zanje sestaviti tudi tehnično dokumentacijo, ki vsebuje potrebne informacije, ki dokazujejo varnost proizvoda.

Predlog, ki temelji tudi na Sklepu št. 768/2008/ES, od gospodarskih subjektov zahteva identifikacijo subjektov, ki so jim dobavili proizvod in katerim so ga dobavili sami. Kadar je to upravičeno zaradi tveganj, povezanih s posebnimi vrstami proizvodov, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da sprejme ukrepe, ki od gospodarskih subjektov zahtevajo, da vzpostavijo ali uporabljajo elektronski sistem sledljivosti.

⁸ Glej opombo 3.

⁹ UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

- **Uporaba evropskih standardov**

Tudi predlog nove uredbe tako kot DSVP daje prednost uporabi standardov v podporo izvajanju splošne varnostne zahteve. Vendar je bil postopek za identifikacijo obstoječih evropskih standardov ali za zahtevo za razvoj evropskih standardov, v skladu s katerimi bi se lahko domnevalo, da je proizvod varen, znatno poenostavljen in poravnan z Uredbo (EU) št. 1025/2012, ki določa nov glavni okvir evropske standardizacije¹⁰. To poudarja pomen, ki ga Komisija pripisuje pristopu sourejanja, in bo povečalo uporabo evropskih standardov, ki podpirajo predlagano uredbo.

- **Prenos pravil o nadzoru trga in sistemu RAPEX v novo uredbo o nadzoru trga**

V skladu s ciljem, da bi okrepili in racionalizirali nadzor trga za vse proizvode, usklajene ali neusklajene ter namenjene potrošnikom ali za poklicno uporabo, so bile določbe v zvezi z nadzorom trga in sistemom RAPEX, ki so trenutno vključene v DSVP, prenesene v predlog za novo uredbo o nadzoru trga. Navedena nova uredba bo pomenila enotirni sistem, ki bo vključeval vsa pravila o nadzoru trga, združena v en sam instrument in v katerem bo sistem RAPEX edini sistem obveščanja o proizvodih, ki predstavljajo tveganje. Nadaljnje informacije so navedene v predlogu uredbe o nadzoru trga proizvodov.

- **Pristojnost Unije, subsidiarnost, sorazmernost in pravna oblika**

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki določa isto pravno podlago za vzpostavitev in delovanje notranjega trga, v skladu s katero je bila sprejeta veljavna DSVP. Pri urejanju varnosti proizvodov Unija izvaja deljene pristojnosti v skladu s členom 4(2) PDEU.

Na notranjem trgu, kjer lahko proizvodi prosto krožijo, se lahko pravila o varnosti proizvodov sprejmejo samo na ravni Unije. To je potrebno, da bi zagotovili visoko raven varstva potrošnikov (v skladu s členom 169 PDEU) in da bi državam članicam preprečili sprejetje različnih ureditev za proizvode, kar bi povzročilo razdrobitev enotnega trga. Skladno z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti, kot sta določena v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, ta predlog ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

Predlog je v obliki uredbe, ki je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in natančna pravila, ki se bodo začela uporabljati na enoten način in hkrati po vsej Uniji. S tem načinom se bo preprečil različen prenos v državah članicah, kar lahko privede do različnih ravni varovanja zdravja in varnosti ter ustvari ovire na notranjem trgu. Zaradi nadomestitve nacionalnih ukrepov za prenos bo to področje zelo poenostavljeno, saj bo gospodarskim subjektom omogočeno, da poslujejo na podlagi enotnega regulativnega okvira namesto v mozaiku nacionalnih zakonov držav članic.

- **Temeljne pravice**

V skladu z Listino EU o temeljnih pravicah je namen tega predloga zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi (člen 35 Listine) in varstva potrošnikov (člen 38), in sicer z zagotavljanjem visoke stopnje varnosti potrošniških proizvodov, ki so

¹⁰

Glej opombo 5.

dostopni na trgu Unije. Predlog sicer vpliva na svobodo gospodarskih subjektov, da opravljajo svojo dejavnost (člen 16), vendar so obveznosti, naložene proizvajalcem, uvoznikom in distributerjem potrošniških proizvodov, potrebne za zagotavljanje visoke stopnje varnosti navedenih proizvodov.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima drugih proračunskih posledic, razen tistih, povezanih s pravilnim izvajanjem uredbe, ki je v obliki DSVP že del pravnega reda Unije. Proračunske posledice so že predvidene v obstoječih ali predlaganih programih in upoštevajo predlog Komisije za novi večletni finančni okvir. Podrobni podatki so navedeni v oceni finančnih posledic, ki je priložena temu predlogu.

5. POENOSTAVITEV TER PAMETNA UREDITEV

Ta predlog prispeva k poenostavitvi zakonodaje EU in je skladen z načeli pametne pravne ureditve. Komisija je pri pripravi tega predloga opravila pregled napredka, storjenega pri sektorski zakonodaji, katerega namen je zagotoviti varnost proizvodov in ki običajno ne razlikuje med potrošniškimi proizvodi in proizvodi za poklicne uporabnike. V nasprotju s stanjem pred 10 ali 15 leti uporaba druge ravni obveznosti za gospodarske subjekte, ki jih že ustrezno ureja sektorska zakonodaja, ni potrebna. Obenem so obveznosti za tiste, ki proizvajajo, uvažajo ali distribuirajo potrošniške proizvode, ki jih ne ureja posebna zakonodaja, v veliki meri poravnane z obveznostmi, ki se uporabljajo za usklajene proizvode.

Ta pristop bo zmanjšal upravno breme in stroške usklajevanja za podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja. V prihodnosti bodo ta lahko zlahka opredelila niz pravil, ki se uporabljajo za njihovo komercialno dejavnost, tako da bodo prihranila pri stroških, ki jih povzroča pravna negotovost.

Zaradi vsebine in ciljev predlagane uredbe mikropodjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹¹, ne morejo biti izvzeta iz zahtev uredbe, ker se morajo pravila za varovanje zdravja in varnosti oseb uporabljati ne glede na velikost gospodarskega subjekta. Vendar bodo mikropodjetja verjetno imela največ koristi od poenostavitev, ki jih bo prinesla nova zakonodaja, ki ustreza namenu in nadomešča dve zastareli direktivi. Komisija se je zavezala, da bo zagotovila dodatne smernice za podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja, ter za potrošnike, da jim pomaga zlahka prepoznati njihove pravice in obveznosti.

¹¹

UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o varnosti potrošniških proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in
Direktive 2001/95/ES**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov¹³ določa, da morajo biti potrošniški proizvodi varni in da morajo organi za nadzor trga v državah članicah ukrepati proti nevarnim proizvodom ter si informacije o njih izmenjevati prek sistema Skupnosti za hitro izmenjavo informacij RAPEX. Direktivo 2001/95/ES je treba temeljito pregledati, da se izboljša njeno delovanje in se zagotovi usklajenost s spremembami v zakonodaji Unije glede nadzora trga, obveznosti gospodarskih subjektov in standardizacije. Zaradi jasnosti bi bilo treba Direktivo 2001/95/ES razveljaviti in nadomestiti s to uredbo.
- (2) Uredba je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in natančna pravila, ki državam članicam ne omogočajo različnih razlag pri prenosu. Z uredbo se zagotovi tudi istočasno izvajanje pravnih zahtev po vsej Uniji.
- (3) Ta uredba mora prispevati k doseganju ciljev iz člena 169 PDEU. Zlasti bi morala zagotoviti delovanje notranjega trga v zvezi s proizvodi, namenjenimi potrošnikom, z določitvijo enotnih pravil v zvezi s splošno varnostno zahtevo, ocenjevalnimi merili in obveznostmi gospodarskih subjektov. Ker so pravila o nadzoru trga, vključno s pravili o sistemu RAPEX, določena že v Uredbi (EU) št. [.../...] [o nadzoru trga

¹² UL C, , str. .

¹³ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.

proizvodov]¹⁴, ki se uporablja tudi za proizvode iz te uredbe, v tej uredbi niso potrebne dodatne določbe o nadzoru trga ali sistemu RAPEX.

- (4) Zakonodaja Unije o živilih, krmi in povezanih področjih določa posebno ureditev, ki zagotavlja varnost zajetih proizvodov. Ta uredba se zato ne bi smela uporabljati za navedene proizvode, razen materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živali, če tveganja, ki jih predstavljajo, niso zajeta v Uredbi (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27 oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živali¹⁵, ali v drugi posebni zakonodaji za živila, ki zajema samo kemijska in biološka tveganja, povezana z živali.
- (5) Zdravila je treba pred dajanjem na trg oceniti, kar vključuje tudi posebno analizo tveganj in koristi. Zato bi morala biti izključena iz področja uporabe te uredbe.
- (6) Ta uredba ne bi smela zajemati storitev. Vendar bi se za zagotavljanje doseganja varovanja zdravja in varnosti potrošnikov morala uporabljati za proizvode, ki so dobavljeni ali potrošnikom dostopni v okviru opravljanja storitev, vključno s proizvodi, ki so jim potrošniki neposredno izpostavljeni med zagotavljanjem storitev. Opremo, s katero se potrošniki prevažajo ali potujejo in ki jo upravlja ponudnik storitev, bi bilo treba izvzeti iz področja uporabe te uredbe, ker jo je treba obravnavati v povezavi z varnostjo storitev.
- (7) Kljub razvoju sektorske usklajevalne zakonodaje Unije, ki obravnava varnostne vidike posebnih proizvodov ali kategorij proizvodov, je praktično nemogoče sprejeti zakonodajo Unije za vse potrošniške proizvode, ki obstajajo ali jih je mogoče razviti. Zato je še vedno potreben horizontalni zakonodajni okvir za zapolnitev vrzeli in zagotavljanje varstva potrošnikov, ki sicer ni zagotovljena, zlasti za doseganje visoke ravni varovanja zdravja in varstva potrošnikov, kot zahtevata člena 114 in 169 PDEU.
- (8) Za potrošniške proizvode iz te uredbe bi bilo treba področje uporabe njenih različnih delov jasno razmejiti od sektorske usklajevalne zakonodaje Unije. Medtem ko bi se morale splošna zahteva za varnost proizvodov in povezane določbe uporabljati za vse potrošniške proizvode, se obveznosti gospodarskih subjektov ne bi smele uporabljati, kadar usklajevalna zakonodaja Unije vsebuje enake obveznosti, kot je zakonodaja Unije o kozmetiki, igračah, električnih napravah ali gradbenih proizvodih.
- (9) Da bi zagotovili skladnost med to uredbo in sektorsko usklajevalno zakonodajo Unije v zvezi z obveznostmi gospodarskih subjektov, bi morale določbe glede proizvajalcev, pooblaščenih predstavnikov, uvoznikov in distributerjev temeljiti na referenčnih določbah iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov¹⁶.
- (10) Področje uporabe te uredbe ne bi smelo biti omejeno na katero koli prodajno tehniko za potrošniške proizvode, torej bi moralo zajemati tudi prodajo na daljavo.
- (11) Ta uredba bi se morala uporabljati za rabljeno blago, ki znova vstopi v dobavno verigo med komercialno dejavnostjo, razen za rabljene proizvode, za katere potrošnik ne

¹⁴ UL L , , str. .

¹⁵ UL L 338, 13.11.2004, str. 4.

¹⁶ UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

more razumno pričakovati, da izpolnjujejo najnaprednejše varnostne standarde, kot so starine.

- (12) Ta uredba bi se morala uporabljati tudi za potrošniške proizvode, ki niso živila, vendar so jim podobna in se zlahka zamenjajo za živila tako, da jih potrošniki, zlasti otroci, lahko dajo v usta, jih sesajo ali zaužijejo, kar lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev, predrtnje ali zaprtje prebavnega trakta. Navedene proizvode, podobne živilom, je doslej urejala Direktiva Sveta 87/357/EGS z dne 25. junija 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z izdelki, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov¹⁷, ki bi jo bilo treba razveljaviti.
- (13) Varnost proizvodov bi bilo treba oceniti ob upoštevanju vseh pomembnih vidikov, zlasti njihovih značilnosti in predstavitve, pa tudi kategorij potrošnikov, ki bodo proizvode najverjetneje uporabljale, pri čemer se upošteva njihova ranljivost, zlasti otrok, starejših in invalidnih oseb.
- (14) Da bi preprečili prekrivanje varnostnih zahtev in nasprotja z drugo zakonodajo Unije, bi bilo treba domnevati, da je proizvod, ki je skladen s sektorsko usklajevalno zakonodajo Unije, katere cilj je varovanje zdravja in varnosti oseb, varen v skladu s to uredbo.
- (15) Gospodarski subjekti bi morali biti odgovorni za skladnost proizvodov v povezavi z njihovimi ustreznimi vlogami v dobavni verigi, da se zagotovi visoka raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov.
- (16) Vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali izvesti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so na trgu dostopni samo tisti proizvodi, ki so varni in v skladu s to uredbo. Treba je določiti jasno in sorazmerno delitev obveznosti, ki ustreza vlogi vsakega subjekta v postopku dobave in distribucije.
- (17) Uvozniki so odgovorni, da so proizvodi iz tretjih držav, ki jih dajo na trg Unije, v skladu z zahtevami iz te uredbe. Zato bi morale biti v to uredbo vključene posebne obveznosti uvoznikov.
- (18) Distributerji omogočajo dostopnost proizvodov na trgu, potem ko jih na trg da proizvajalec ali uvoznik, ter bi morali delovati skrbno in zagotoviti, da njihovo ravnanje s proizvodom ne vpliva negativno na skladnost proizvoda s to uredbo.
- (19) Vsak gospodarski subjekt, ki da proizvod na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni proizvod na tak način, da vpliva na izpolnjevanje zahtev iz te uredbe, bi bilo treba šteti za proizvajalca in bi moral prevzeti obveznosti proizvajalca.
- (20) Zagotavljanje identifikacije in sledljivosti proizvodov skozi celotno dobavno verigo prispeva k opredelitvi gospodarskih subjektov ter k sprejemu učinkovitih popravnih ukrepov proti nevarnim proizvodom, kot so ciljni odpoklici. Identifikacija in sledljivost proizvoda tako zagotavljata, da potrošniki in gospodarski subjekti dobijo točne informacije o nevarnih proizvodih, kar povečuje zaupanje na trgu in preprečuje nepotrebne motnje v trgovini. Proizvodi bi zato morali biti opremljeni z informacijami, ki omogočajo njihovo identifikacijo ter identifikacijo proizvajalca in, če se uporablja, uvoznika. Proizvajalci bi morali pripraviti tudi tehnično

¹⁷ UL L 192, 11.7.1987, str. 42.

dokumentacijo v zvezi z njihovimi proizvodi, za kar lahko izberejo najprimernejši in stroškovno najbolj učinkovit način, na primer prek elektronskih sredstev. Poleg tega bi morali gospodarski subjekti identificirati subjekte, ki so jim dobavili proizvod oziroma katerim so proizvod dobavili sami. Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁸ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe.

- (21) Oznaka porekla dopolnjuje osnovne zahteve po sledljivosti v zvezi z imenom in naslovom proizvajalca. Oznaka države porekla še zlasti pomaga pri identifikaciji dejanskega kraja proizvodnje v tistih primerih, v katerih ni mogoče stopiti v stik s proizvajalcem oziroma je njegov naslov drugačen od naslova proizvodnega obrata. Takšne informacije lahko olajšajo nalogo organov za nadzor trga pri sledenju proizvodu do dejanskega kraja proizvodnje in omogočajo stike z organi v državah porekla v okviru dvostranskega ali večstranskega sodelovanja v zvezi z varnostjo potrošniških proizvodov, da se sprejmejo ustrezni nadaljnji ukrepi.
- (22) Da bi olajšali učinkovito in dosledno uporabo splošne varnostne zahteve iz te uredbe, je pomembno, da se uporabijo evropski standardi, ki zajemajo nekatere proizvode in tveganja tako, da se domneva, da je proizvod, ki ustreza takemu evropskemu standardu in sklicevanje na katerega je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, v skladu z navedeno zahtevo.
- (23) Kadar Komisija ugotovi potrebo po evropskem standardu, ki zagotavlja skladnost nekaterih proizvodov s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe, bi morala uporabiti zadevne določbe Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji¹⁹, da od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva pripravo ali identifikacijo standarda, ki je primeren za zagotavljanje, da so proizvodi, ki so z njim skladni, tudi varni. Sklicevanja na te evropske standarde bi bilo treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (24) Postopke za zahtevo evropskih standardov, ki bi podpirali to Uredbo, in za formalne ugovore nanje bi bilo treba določiti v tej uredbi in poravnati z Uredbo (EU) št. 1025/2012. Da bi zagotovili splošno usklajenost evropske standardizacije, bi bilo treba po ustreznem posvetovanju s strokovnjaki iz držav članic s področja varnosti proizvodov zahteve za evropske standarde ali ugovore nanje predstaviti odboru, ustanovljenemu z navedeno uredbo.
- (25) Evropski standardi, sklicevanja na katera so bila objavljena v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi morali še naprej zagotavljati domnevo o skladnosti s splošno varnostno zahtevo. Pooblastila za standardizacijo, ki jih Komisija izda v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi bilo treba šteti za zahteve za standardizacijo, izdane v skladu s to uredbo.
- (26) Kadar ni ustreznih evropskih standardov ali drugega priznanega načina za ocenjevanje varnosti proizvodov, bi bil treba pri oceni varnosti proizvodov upoštevati priporočila Komisije, sprejeta v ta namen v skladu s členom 292 PDEU.

¹⁸ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

¹⁹ UL L 316, 14.11.2012, str. 12.

- (27) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede izjeme za obveznost obveščanja organov za nadzor trga o proizvodih, ki predstavljajo tveganje, v zvezi z vrsto nosilca podatkov in njegove namestitve na proizvodu za namen sistema sledljivosti, v zvezi z zahtevami za standardizacijo evropskih organizacij za standardizacijo in v zvezi s sklepi o formalnih ugovorih evropskim standardom. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije²⁰.
- (28) Za sprejetje izvedbenih aktov v zvezi z nasprotovanjem evropskim standardom in kadar sklicevanje na evropski standard še ni bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, bi se moral uporabljati svetovalni postopek, če zadevni standard še ni privedel do domneve o skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe.
- (29) Za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja in varnosti potrošnikov bi bilo na Komisijo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s proizvodi, za katere na proizvodu ni treba navesti imena in naslova proizvajalca in uvoznika zaradi nizke ravni tveganja, povezane s takimi proizvodi, in v zvezi z identifikacijo in sledljivostjo proizvodov, ki predstavljajo možna resna tveganja za zdravje in varnost. Zlasti je pomembno, da se Komisija med svojim pripravljalnim delom ustrezno posvetuje, tudi z ustreznimi strokovnjaki. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so relevantni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (30) Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti, da se izvajajo. Navedene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (31) Da se lahko gospodarski subjekti, države članice in Komisija prilagodijo spremembam, ki jih uvaja ta uredba, je primerno zagotoviti dovolj dolgo prehodno obdobje, dokler se zahteve iz te uredbe ne začnejo uporabljati.
- (32) Ker države članice cilja te uredbe, in sicer zagotavljanje delovanja notranjega trga za proizvode, namenjene potrošnikom, ob zagotavljanju visoke ravni varovanja zdravja in varnosti potrošnikov, ne morejo zadovoljivo doseči same in ker se ta cilj zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (33) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Namen te uredbe je zlasti zagotoviti polno spoštovanje obveznosti za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja ljudi in varstva potrošnikov ter svobode poslovanja.

²⁰

UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa pravila o varnosti potrošniških proizvodov, ki se dajejo na trg ali so dostopni na trgu Unije.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za proizvode, ki so pridobljeni s proizvodnim procesom in se dajejo na trg ali so na njem dostopni, ne glede na to, ali so novi, rabljeni ali obnovljeni, in ki izpolnjujejo eno od naslednjih meril:
 - (a) so namenjeni potrošnikom;
 - (b) v razumno predvidljivih okoliščinah je verjetno, da jih bodo uporabljali potrošniki, tudi če jim niso namenjeni;
 - (c) potrošniki so jim izpostavljeni v okviru storitve, ki se zanje opravlja.
2. Ta uredba se ne uporablja za proizvode, ki jih je treba popraviti ali obnoviti, preden se začnejo uporabljati, kadar so navedeni proizvodi kot taki dostopni na trgu.
3. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) zdravila za uporabo v humani ali veterinarski medicini;
 - (b) živila;
 - (c) materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, če so tveganja, povezana z navedenimi proizvodi, zajeta v Uredbo (ES) št. 1935/2004 ali drugo zakonodajo Unije, ki se uporablja za živila;
 - (d) krmo;
 - (e) žive rastline in živali, gensko spremenjene organizme in gensko spremenjene mikroorganizme v zaprtih sistemih ter rastlinske in živalske proizvode, ki so neposredno povezani z njihovo nadaljnjo reprodukcijo;
 - (f) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode;
 - (g) fitofarmacevtska sredstva;

- (h) opremo, na kateri se potrošniki vozijo ali potujejo in ki jo upravlja ponudnik storitve v okviru storitve, ki se opravlja za potrošnike;
 - (i) starine.
4. Poglavja od II do IV te uredbe se ne uporabljajo za proizvode, za katere veljajo zahteve za varovanje zdravja in varnosti ljudi, določene v usklajevalni zakonodaji Unije ali v skladu z njo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (2) „varen proizvod“ pomeni vsak proizvod, ki pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe zadevnega proizvoda, vključno s trajanjem uporabe in, kadar je to primerno, njegovim dajanjem v uporabo ter zahtevami glede namestitve in vzdrževanja, ne predstavlja nobenega tveganja ali predstavlja le minimalna tveganja v skladu z uporabo proizvoda, ki se štejejo za sprejemljiva in v skladu z visoko ravno varovanja zdravja in varnosti ljudi;
- (3) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je to proti plačilu ali brezplačno;
- (4) „dajanje na trg“ pomeni, da je proizvod prvič dostopen na trgu Unije;
- (5) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje proizvod ali za katero se tak proizvod zasnuje ali izdeluje in ki trži ta proizvod pod njegovim imenom ali blagovno znamko;
- (6) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge;
- (7) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da proizvod iz tretje države na trg Unije;
- (8) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda na trgu;
- (9) „gospodarski subjekti“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika in distributerja;
- (10) „evropski standard“ pomeni evropski standard, kakor je opredeljen v členu 2(1)(b) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (11) „mednarodni standard“ pomeni mednarodni standard, kakor je opredeljen v členu 2(1)(a) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (12) „nacionalni standard“ pomeni nacionalni standard, kakor je opredeljen v členu 2(1)(d) Uredbe (EU) št. 1025/2012;

- (13) „evropska organizacija za standardizacijo“ pomeni evropsko organizacijo za standardizacijo, kakor je opredeljena v členu 2(8) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (14) „organ za nadzor trga“ pomeni organ za nadzor trga, kakor je opredeljen v členu [3(12)] Uredbe (EU) št. [...] [o nadzoru trga proizvodov];
- (15) „odpoklic“ pomeni vsak ukrep za vrnitev proizvoda, ki je že bil dostopen končnemu uporabniku;
- (16) „umik“ pomeni vsak ukrep za preprečitev nadaljnje dostopnosti proizvoda v dobavni verigi na trgu;
- (17) „usklajevalna zakonodaja Unije“ pomeni vsako zakonodajo Unije, ki usklajuje pogoje za trženje proizvodov;
- (18) „resno tveganje“ pomeni tveganje, za katero se zahtevajo hitro ukrepanje in nadaljnji ukrepi, vključno s primeri, v katerih morda ni takojšnjih učinkov.

Člen 4

Splošna varnostna zahteva

Gospodarski subjekti dajejo na trg Unije samo varne proizvode oz. omogočajo njihovo dostopnost na trgu Unije.

Člen 5

Domneva o varnosti

Za namene te uredbe se za proizvod domneva, da je v skladu s splošno varnostno zahtevo iz člena 4 v naslednjih primerih:

- (a) glede tveganj, zajetih v zahteve za varovanje zdravja in varnosti ljudi, določenih v usklajevalni zakonodaji Unije ali v skladu z njo, če izpolnjuje navedene zahteve;
- (b) če ni zahtev, določenih v usklajevalni zakonodaji Unije ali v skladu z njo, iz točke (a), glede tveganj, zajetih v evropskih standardih, če izpolnjuje ustrezne evropske standarde ali dele teh standardov, sklicevanja na katere so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členoma 16 in 17;
- (c) če ni zahtev, določenih v usklajevalni zakonodaji Unije ali v skladu z njo, iz točke (a), in evropskih standardov iz točke (b), glede tveganj, zajetih v zdravstvenih in varnostnih zahtevah, določenih v zakonodaji države članice, v kateri je proizvod dostopen na trgu, če izpolnjuje takšne nacionalne zahteve.

Člen 6

Vidiki za ocenjevanje varnosti proizvodov

1. Če ni usklajevalne zakonodaje Unije, evropskih standardov ali zdravstvenih in varnostnih zahtev, določenih v zakonodaji države članice, v kateri je proizvod dostopen na trgu, kot je določeno v točkah (a), (b) in (c) člena 5, se pri ocenjevanju, ali je proizvod varen, upoštevajo zlasti naslednji vidiki:
 - (a) lastnosti proizvoda, vključno z njegovo sestavo, embalažo, navodili za montažo ter po potrebi za namestitvev in vzdrževanje;
 - (b) vpliv na druge proizvode, kadar se razumno predvideva, da se bo uporabljal skupaj z drugimi proizvodi;
 - (c) predstavitev proizvoda, označevanje, kakršna koli opozorila in navodila za njegovo uporabo in odstranjevanje ter druge oznake ali informacije o proizvodu;
 - (d) kategorije potrošnikov, ki so med uporabo proizvoda izpostavljeni tveganju, zlasti ranljivih potrošnikov;
 - (e) videz proizvoda in zlasti, kadar je proizvod, ki sicer ni živilo, podoben živilu in se utegne zamenjati za živilo zaradi njegove oblike, vonja, barve, videza, embalaže, označevanja, obsega, velikosti ali drugih lastnosti.

Možnost doseči višjo raven varnosti ali dostopnosti drugih proizvodov, ki predstavljajo manjšo stopnjo tveganja, ni razlog za obravnavanje proizvoda kot nevarnega.

2. Za namene odstavka 1 se pri ocenjevanju varnosti proizvoda zlasti upoštevajo naslednji vidiki, kadar so na voljo:
 - (f) stanje tehnike in tehnologije;
 - (g) evropski standardi, razen tistih, katerih sklicevanja so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členoma 16 in 17;
 - (h) mednarodni standardi,
 - (i) mednarodni sporazumi;
 - (j) priporočila ali smernice Komisije za ocenjevanje varnosti proizvoda;
 - (k) nacionalni standardi, pripravljeni v državi članici, v kateri je proizvod dostopen;
 - (l) kodeksi dobre prakse za varnost proizvodov, ki veljajo na zadevnem področju;
 - (m) razumna pričakovanja potrošnikov glede varnosti.

Člen 7

Označevanje porekla

3. Proizvajalci in uvozniki zagotovijo, da je na proizvodih navedena označba države porekla proizvoda ali, kadar velikost ali narava proizvoda tega ne omogoča, navedeno označbo zagotovijo na embalaži ali v spremni listini.
4. Za namene določitve države porekla v smislu odstavka 1 se uporabljajo pravila o nepreferencialnem poreklu blaga iz členov od 23 do 25 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti²¹.
5. Kadar je država porekla, določena v skladu z odstavkom 2, država članica Unije, se proizvajalci in uvozniki lahko sklicujejo na Unijo ali na posamezno državo članico.

POGLAVJE II

Obveznosti gospodarskih subjektov

Člen 8

Obveznosti proizvajalcev

6. Proizvajalci pri dajanju svojih proizvodov na trg zagotovijo, da so bili zasnovani in proizvedeni v skladu s splošno varnostno zahtevo, določeno v členu 4.
7. Proizvajalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje s splošno varnostno zahtevo iz člena 4.
8. Proizvajalci za varovanje zdravja in varnosti potrošnikov sorazmerno z možnimi tveganji proizvoda preskušajo vzorce proizvodov, ki so dostopni na trgu, preiskujejo pritožbe in vodijo register pritožb, neskladnih proizvodov in odpoklicanih proizvodov ter o vsakem takšnem spremljanju obveščajo distributerje.
9. Proizvajalci sorazmerno z možnimi tveganji pripravijo tehnično dokumentacijo. Tehnična dokumentacija vključuje, kakor je primerno:
 - (n) splošni opis proizvoda in njegovih bistvenih značilnosti, ki so pomembne za ocenjevanje varnosti proizvoda;
 - (o) analizo možnih tveganj, povezanih s proizvodom, in rešitve, sprejete za odpravo ali ublažitev takšnih tveganj, vključno z rezultati vsakršnih preskusov, ki jih je izvedel proizvajalec ali katera koli druga stran v njegovem imenu;
 - (p) kadar je to primerno, seznam evropskih standardov iz točke (b) člena 5 ali zdravstvenih in varnostnih zahtev, določenih v zakonodaji države članice, v kateri je proizvod dostopen na trgu, iz točke (c) člena 5, ali druge vidike iz člena 6(2), ki se uporabljajo za izpolnjevanje splošne varnostne zahteve iz člena 4.

²¹ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

Kadar se kateri koli od evropskih standardov, zdravstvenih in varnostnih zahtev ali drugih vidikov iz točke (c) prvega pododstavka uporablja le delno, se opredelijo deli, ki so bili uporabljeni.

10. Proizvajalci še deset let po tem, ko je bil proizvod dan na trg, hranijo tehnično dokumentacijo in jo na zahtevo dajo na voljo organom za nadzor trga.
11. Proizvajalci zagotovijo, da so na njihovih proizvodih označeni tip, serija ali serijska številka ali drug element za identifikacijo proizvoda, ki so brez težav vidni in čitljivi za potrošnike, kadar velikost ali narava proizvoda tega ne dopušča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene na embalaži ali v spremni listini.
12. Proizvajalci na proizvodu navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi, kadar pa to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v spremni listini. V naslovu mora biti naveden center za stike, kjer je proizvajalec dosegljiv.
13. Proizvajalci zagotovijo, da so proizvodu priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kakor določi država članica, v kateri je proizvod dostopen, razen kadar se proizvod lahko uporablja varno in tako kot je predvidel proizvajalec brez takšnih navodil in varnostnih informacij.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh določbah, ki so jih sprejele o opredelitvi zahtevanih jezikov.

14. Proizvajalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, ki so ga dali na trg, ni varen ali kako drugače ni v skladu s to uredbo, nemudoma sprejmejo popravne ukrepe, da zagotovijo skladnost proizvoda, ga umaknejo ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar proizvod ni varen, proizvajalci o tem nemudoma obvestijo tudi organe za nadzor trga države članice, v kateri so omogočili dostopnost svojih proizvodov, in jim predložijo zlasti podrobnosti o tveganju za zdravje in varnost ter morebitnih sprejetih popravnih ukrepih.

Člen 9

Pooblašчени zastopniki

15. Proizvajalec lahko s pisnim pooblastilom določi pooblaščenega zastopnika.
Obveznosti iz člena 8(1) in (4) niso del pooblastila pooblaščenega zastopnika.
16. Pooblašчени zastopnik izvaja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da opravi vsaj naslednje naloge:
 - (q) na podlagi zahteve organa za nadzor trga navedenemu organu zagotovi vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne za dokazovanje skladnosti proizvoda;
 - (r) na zahtevo organov za nadzor trga sodeluje pri vseh ukrepih, katerih cilj je preprečiti tveganja, ki jih predstavljajo proizvodi v okviru njihovih pooblastil.

Člen 10

Obveznosti uvoznikov

17. Uvozniki pred dajanjem proizvoda na trg zagotovijo, da je proizvod skladen s splošno varnostno zahtevo iz člena 4 ter da je proizvajalec izpolnil zahteve iz člena 8(4), (6) in (7).
18. Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni v skladu s to uredbo, proizvod da na trg šele po tem, ko je usklajen. Kadar proizvod ni varen, uvoznik o tem obvesti proizvajalca in organe za nadzor trga države članice, v kateri ima sedež.
19. Uvozniki navedejo ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi glede informacij o proizvodu; če to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v spremni listini. Zagotovijo, da dodatne oznake ne prekrivajo nobene informacije na oznaki proizvajalca.
20. Uvozniki zagotovijo, da so proizvodu priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kakor določi država članica, v kateri je proizvod dostopen, razen kadar se proizvod lahko uporablja varno in tako kot je predvidel proizvajalec brez takšnih navodil in varnostnih informacij.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh določbah, ki so jih sprejele o opredelitvi zahtevanih jezikov.
21. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za proizvod, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njegove skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz člena 4 ter njegovi skladnosti s členom 8(6).
22. Uvozniki za varovanje zdravja in varnosti oseb sorazmerno z možnimi tveganji, ki jih predstavlja proizvod, preskušajo vzorce trženih proizvodov, preiskujejo pritožbe ter vodijo register pritožb, neskladnih proizvodov in odpoklicanih proizvodov ter o takšnem spremljanju obveščajo proizvajalce in distributerje.
23. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, ki so ga dali na trg, ni varen ali kako drugače ni v skladu s to uredbo, nemudoma sprejmejo popravne ukrepe, da zagotovijo skladnost proizvoda, ga umaknejo ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar proizvod ni varen, uvozniki o tem nemudoma obvestijo tudi organe za nadzor trga države članice, v kateri so omogočili dostopnost svojih proizvodov, in jim zlasti predložijo podrobnosti o tveganju za zdravje in varnost ter morebitnih sprejetih popravnih ukrepov.
24. Uvozniki za obdobje deset let po tem, ko je bil proizvod dan na trg, hranijo tehnično dokumentacijo in jo na zahtevo dajo na voljo organom za nadzor trga.

Člen 11

Obveznosti distributerjev

25. Distributerji pri omogočanju dostopnosti proizvoda na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.

26. Distributerji pred omogočanjem dostopnosti proizvoda na trgu preverijo, ali proizvajalec in uvoznik izpolnjujeta zahteve iz člena 8(6), (7) in (8) ter člena 10(3) in (4), kakor je ustrezno.
27. Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni v skladu s to uredbo, omogoči dostopnost proizvoda na trgu šele po tem, ko je usklajen. Kadar proizvod ni varen, distributer o tem obvesti proizvajalca ali uvoznika, kakor je ustrezno, in organe za nadzor trga države članice, v kateri ima distributer sedež.
28. Distributerji zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za proizvod, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njegove skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz člena 4 ter njegove skladnosti s členom 8(6), (7) in (8) ter členom 10(3) in (4), kakor je ustrezno.
29. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, katerega dostopnost so omogočili na trgu, ni varen ali ni v skladu s členom 8(6), (7) in (8) ter členom 10(3) in (4), kot je ustrezno, zagotovijo sprejetje popravilnih ukrepov, da se zagotovi skladnost proizvoda, ga umaknejo ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar proizvod ni varen, distributerji o tem nemudoma obvestijo tudi proizvajalca ali uvoznika, kot je ustrezno, ter organe za nadzor trga države članice, v kateri so omogočili dostopnost svojih proizvodov, in jim zlasti predložijo podrobnosti o tveganju za zdravje in varnost ter morebitnih sprejetih popravilnih ukrepov.

Člen 12

Primeri, v katerih se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer se za namene te uredbe obravnava kot proizvajalec in zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 8, kadar da proizvod na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni proizvod, ki je že bil dan na trg, na način, ki lahko vpliva na izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

Člen 13

Izjeme glede nekaterih obveznosti proizvajalcev, uvoznikov in distributerjev

30. Obveznost obveščanja organov za nadzor trga v skladu s členom 8(9), členom 10(2) in (7) ter členom 11(3) in (5) se ne uporablja, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (s) samo omejeno število natančno opredeljenih proizvodov ni varno;
 - (t) proizvajalec, uvoznik ali distributer lahko dokaže, da je tveganje v celoti pod nadzorom in ne more več ogrožati zdravja in varnosti oseb;
 - (u) vzrok tveganja, ki ga predstavlja proizvod, je tak, da seznanitev s tem tveganjem ni koristna informacija za organe ali javnost.
31. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi primere, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(3).

32. Komisija je v skladu s členom 20 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov za določanje proizvodov, kategorij ali skupin proizvodov, za katere zaradi njihove nizke ravni tveganja na samem proizvodu ni treba navesti informacij iz člena 8(7) in člena 10(3).

Člen 14

Identifikacija gospodarskih subjektov

33. Gospodarski subjekti organom za nadzor trga na zahtevo sporočijo:
- (v) vsak gospodarski subjekt, ki jim je dobavil proizvod;
 - (w) vsak gospodarski subjekt, ki so mu dobavili proizvod.
34. Gospodarski subjekti lahko predložijo informacije iz prvega odstavka še 10 let po tem, ko jim je bil proizvod dobavljen, in 10 let po tem, ko so proizvod dobavili.

Člen 15

Sledljivost proizvodov

35. Za nekatere proizvode, kategorije ali skupine proizvodov, ki zaradi svojih posebnih značilnosti ali posebnih pogojev distribucije ali uporabe lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost oseb, Komisija od gospodarskih subjektov, ki dajejo navedene proizvode na trg in omogočajo njihovo dostopnost na trgu, lahko zahteva, da uvedejo ali uporabljajo sistem sledljivosti.
36. Sistem sledljivosti zajema zbiranje in shranjevanje podatkov v elektronski obliki in omogoča identifikacijo proizvoda in gospodarskih subjektov, ki so vključeni v njegovo dobavno verigo, ter namestitev nosilca podatkov, ki omogoča dostop do navedenih podatkov, na proizvodu, njegovi embalaži ali v spremni listini.
37. Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za:
- (x) določanje proizvodov, kategorij ali skupin proizvodov, ki lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost oseb, kot je navedeno v odstavku 1;
 - (y) opredelitev podatkov, ki jih gospodarski subjekti zbirajo in hranijo z uporabo sistema sledljivosti iz odstavka 2.
38. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi vrsto nosilca podatkov in njegovo namestitev, kot je navedeno v odstavku 2. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(3).
39. Pri sprejetju ukrepov iz odstavkov 3 in 4 Komisija upošteva:
- (z) stroškovno učinkovitost ukrepov, vključno z njihovim vplivom na podjetja, zlasti mala in srednja podjetja;
 - (aa) združljivost s sistemi sledljivosti, ki so na voljo na mednarodni ravni.

POGLAVJE III

Evropski standardi, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti

Člen 16

Zahteve za standardizacijo, predložene evropskim organizacijam za standardizacijo

40. Komisija lahko od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva, da pripravijo ali opredelijo evropski standard, katerega cilj je zagotoviti, da so proizvodi, ki so skladni s takšnim standardom ali njegovimi deli, v skladu s splošno varnostno zahtevo iz člena 4. Komisija določi zahteve glede vsebine, ki jih mora izpolnjevati zahtevani evropski standard, in rok za njegovo sprejetje.
- Komisija zahtevo iz prvega pododstavka sprejme z izvedbenim sklepom. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(3).
41. Zadevna evropska organizacija za standardizacijo v enem mesecu od prejema zahteve iz odstavka 1 navede, ali jo sprejema.
42. Kadar se zahteva financiranje, Komisija v dveh mesecih od prejema obvestila o sprejetju iz odstavka 2 zadevne evropske organizacije za standardizacijo obvesti o dodelitvi donacije za pripravo evropskega standarda.
43. Evropske organizacije za standardizacijo Komisijo obvestijo o dejavnostih v zvezi s pripravo evropskega standarda iz odstavka 1. Komisija skupaj z evropskimi organizacijami za standardizacijo oceni skladnost evropskih standardov, ki so jih pripravile ali opredelile evropske organizacije za standardizacijo, z začetno zahtevo.
44. Kadar evropski standard izpolnjuje zahteve, ki naj bi jih zajemal, in splošno varnostno zahtevo iz člena 4, Komisija sklicevanje na evropski standard nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 17

Formalni ugovori na evropske standarde

45. Ko država članica ali Evropski parlament meni, da evropski standard iz člena 16 ne izpolnjuje v celoti zahtev, ki naj bi jih zajemal, in splošne varnostne zahteve iz člena 4, o tem obvesti Komisijo s podrobno obrazložitvijo in Komisija odloči:
- (bb) ali bo sklicevanje na zadevni evropski standard v *Uradnem listu Evropske unije* objavila, ga ne bo objavila ali ga bo objavila z omejitvijo;
- (cc) ali bo sklicevanje na zadevni evropski standard v *Uradnem listu Evropske unije* ohranila, ohranila z omejitvijo ali umaknila.
46. Komisija na svoji spletni strani objavi informacije o evropskih standardih, za katere se uporablja odločitev iz odstavka 1.

47. Komisija o odločitvi iz odstavka 1 obvesti zadevno evropsko organizacijo za standardizacijo in po potrebi zahteva revizijo zadevnega evropskega standarda.
48. Odločitev iz točke (a) odstavka 1 tega člena se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 19(2).
49. Odločitev iz točke (b) odstavka 1 tega člena se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(3).

POGLAVJE IV

Končne določbe

Člen 18

Kazni

50. Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo pri kršitvi določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo izvrševanje teh kazni. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o navedenih določbah najpozneje [*vstaviti datum - 3 mesece pred začetkom uporabe te uredbe*], takoj pa jo obvestijo o vseh nadaljnjih spremembah navedenih določb.
51. Pri kaznih iz odstavka 1 se upošteva velikost podjetij in zlasti položaj malih in srednjih podjetij. Kazni se lahko poostrijo, če je zadevni gospodarski subjekt v preteklosti že podobno kršil določbe, za resne kršitve pa lahko vključujejo kazenske sankcije.

Člen 19

Postopek v odboru

52. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
- Vendar pa za namene členov 16 in 17 te uredbe Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1025/2012. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
53. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
54. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
55. Kadar je treba mnenje odbora iz drugega pododstavka odstavka 1 pridobiti s pisnim postopkom, se navedeni postopek zaključi brez rezultata, če v roku za predložitev mnenja tako odloči predsednik odbora ali tako zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 20

Izvajanje pooblastila

56. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
57. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 13(3) in 15(3) se Komisiji podeli za nedoločen čas od [vstaviti datum – datum začetka veljavnosti te uredbe].
58. Pooblastilo iz členov 13(3) in 15(3) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
59. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
60. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 13(3) in 15(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu ali če Evropski parlament in Svet pred iztekom navedenega roka obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta lahko podaljša za dva meseca.

Člen 21

Ocenjevanje

Najpozneje [pet] let po začetku uporabe Uredbe Komisija oceni njeno uporabo ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni. S tem poročilom se oceni, če je ta uredba dosegla svoje cilje, zlasti v zvezi z izboljšanjem zaščite potrošnikov pred nevarnimi proizvodi, ob upoštevanju njenega učinka na podjetja, zlasti na mala in srednja podjetja.

Člen 22

Razveljavitev

61. Direktiva 2001/95/ES se razveljavi z učinkom od [vstaviti datum – dan začetka uporabe te uredbe].
62. Direktiva 87/357/EGS se razveljavi z učinkom od [vstaviti datum – dan začetka uporabe te uredbe].
63. Sklicevanja na Direktivo 2001/95/ES in Direktivo 87/357/EGS se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi.

Člen 23

Prehodne določbe

64. Države članice ne ovirajo omogočanja dostopnosti na trgu proizvodov, zajetih v Direktivi 2001/95/ES, ki so v skladu z navedeno direktivo in so bili dani na trg pred [vstaviti datum – dan začetka uporabe te uredbe].
65. Evropski standardi, sklicevanja na katere so objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Direktivo 2001/95/ES, se štejejo za evropske standarde iz točke (b) člena 5 te uredbe.
66. Pooblastila, ki jih Komisija dodeli evropski organizaciji za standardizacijo v skladu z Direktivo 2001/95/ES, se štejejo za zahteve za standardizacijo iz člena 15(1) te uredbe.

Člen 24

67. Ta uredba začne veljati [vstaviti datum – dan začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. [.../...]] [o nadzoru trga proizvodov].
68. Uporablja se od [vstaviti datum – isti dan kot datum začetka uporabe Uredbe (EU) št. [.../...]] [o nadzoru trga proizvodov].

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

Priloga

Korelacijska tabela

Direktiva 2001/95/ES	Direktiva 87/357/EGS	Ta uredba
Člen 1(1)		Člen 1
Člen 1(2), prvi pododstavek		Člen 2(1)
Člen 1(2), drugi pododstavek		Člen 2(4)
Člen 2		Člen 3
Člen 2(b)(i)–(iv)		Člen 6(1)
Člen 3(1)		Člen 4
Člen 3(2)		Člen 5
Člen 3(3)		Člen 6(2)
Člen 3(4)		–
Člen 4		Člena 16 in 17
Člen 5(1), prvi pododstavek		Člen 8(8)
Člen 5(1), drugi pododstavek		–
Člen 5(1), tretji pododstavek		Člen 8(9)
Člen 5(1), četrti pododstavek		Člen 8(3), (6) in (7)
Člen 5(1), peti pododstavek		–
Člen 5(2)		Člen 11
Člen 5(3), prvi pododstavek		Člena 8(9) in 11(5)
Člen 5(3), drugi pododstavek		–
Člen 5(4)		–
Člen 6(1)		–
Člen 6(2) in (3)		–
Člen 7		Člen 18
Člen 8(1)(a)		–

Člen 8(1)(b)–(f)		–
Člen 8(2), prvi pododstavek		–
Člen 8(2), drugi pododstavek		–
Člen 8(2), tretji pododstavek		–
Člen 8(3)		–
Člen 8(4)		–
Člen 9(1)		–
Člen 9(2)		–
Člen 10		–
Člen 11		–
Člen 12		–
Člen 13		–
Člen 14		–
Člen 15		Člen 19
Člen 16		–
Člen 17		–
Člen 18(1)		–
Člen 18(2)		–
Člen 18(3)		–
Člen 19(1)		–
Člen 19(2)		Člen 21
Člen 20		–
Člen 21		–
Člen 22		Člen 22
Člen 23		Člen 24
Priloga I, oddelek 1		Člena 8(9) in 11(5)

Priloga I, oddelek 2, prvi stavek		—
Priloga I, oddelek 2, drugi stavek		Člen 13(1) in (2)
Priloga I, oddelek 3		—
Priloga II		—
Priloga III		—
Priloga IV		Priloga
	Člen 1	Člen 6(1)(e)
	Členi od 2 do 7	—

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB²²

Naslov 17 – Zdravje in varstvo potrošnikov – Poglavje 17 02: Potrošniška politika

1.3. Vrsta predloga/pobude

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**²³.

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Predlog prispeva k desetletni strategiji gospodarske rasti Evropske unije „Evropa 2020“ s krepitvijo zaupanja potrošnikov v varnost proizvodov in izboljšanjem delovanja enotnega trga.

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Posamezni cilj GD SANCO: utrditi in povečati varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji.

²²

ABM: upravljanje po dejavnostih – ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

²³

Po členu 49(6)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne posledice naj bi imela(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Za potrošnike: okrepljeno zaupanje, da so proizvodi, ki so na voljo na enotnem trgu, varni.

Za gospodarske subjekte: jasnejša pravila glede obveznosti, ki jih imajo proizvajalci, uvozniki in distributerji.

Za organe: jasen pravni okvir za nalaganje splošnih varnostnih zahtev in obveznosti gospodarskim subjektom ter uspešnejša identifikacija (nevarnih) potrošniških proizvodov.

1.4.4. Kazalniki rezultatov in posledic

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Delež izsledljivih/neizsledljivih potrošniških proizvodov, ki jih zajema ta uredba, uradno sporočenih v okviru sistema RAPEX.

Število mandatov za evropske organizacije za standardizacijo in število evropskih standardov, navedenih v UL v skladu z novo uredbo.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Cilj je vzpostavitev usklajenega regulativnega okvira za varne proizvode na enotnem trgu. To bi moralo odpraviti razdrobljenost pravil za nadzor trga in obveznosti gospodarskih subjektov po različnih delih zakonodaje Unije (Direktiva 2001/95/ES, Uredba (ES) št. 765/2008 in sektorska usklajevalna zakonodaja Unije), ki povzroča zmedo tako med gospodarskimi subjekti kot tudi nacionalnimi organi in resno ovira učinkovitosti dejavnosti nadzora trga v Uniji.

Skupaj z vrsto drugih ukrepov sta akta za enotni trg I in II revizijo Direktive o splošni varnosti proizvodov kot del paketa za varnost proizvodov in nadzor trga označila kot pomembno pobudo, ki bo prispevala h krepitvi rasti in ustvarjanju delovnih mest.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Predlagana revizija Direktive 2001/95/ES, ki bo vključevala spremembe Lizbonske pogodbe, se lahko doseže samo na ravni Unije. Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), na katerega se sklicuje tudi člen 169 PDEU, da se zagotovi visoka raven varovanja zdravja in varnosti vseh evropskih potrošnikov in vzpostavi notranji trg za potrošniško blago.

V skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji ta predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Uporaba evropskih standardov kot pomoč pri izvajanju Direktive 2001/95/ES je težavna in zahteva veliko virov. Cilj predloga je poenostavitev teh postopkov.

Uporaba Direktive 2001/95/ES glede ukrepov za nadzor trga v zvezi s potrošniškimi proizvodi je bila zajeta tudi v sektorsko zakonodajo in ni bila vedno razumljiva, zdaj pa bo pojasnjena.

1.5.4. Skladnost in možnosti dopolnjevanja z drugimi zadevnimi instrumenti

Ta predlog je del paketa za varnost proizvodov in nadzor trga ter je tako v celoti skladen s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru proizvodov na trgu.

Ta predlog poravnava opredelitve in obveznosti gospodarskih subjektov z novim zakonodajnim okvirom, sprejetim leta 2008. Zato je skladen s „paketom poravnave“ sektorske usklajevalne zakonodaje Unije, o katerem zdaj potekajo pogajanja v Evropskem parlamentu in Svetu.

Določbe o evropskih standardih so skladne z nedavno sprejeto Uredbo (EU) št. 1025/2012 o evropski standardizaciji.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od [DD/MM]LLLL do [DD/MM]LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²⁴

☒ Neposredno centralizirano upravljanje – Komisija.

☒ Posredno centralizirano upravljanje – prenos izvajanja na:

- ☒ izvajalske agencije,
- ☐ organe, ki jih ustanovita Skupnosti²⁵,
- ☐ nacionalne javne organe / organe, ki opravljajo javne storitve,
- ☐ osebe, pooblašene za izvajanje določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in opredeljene v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Decentralizirano upravljanje s tretjimi državami.

☐ Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (*navedite*).

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

Opombe

Izvajanje predlagane uredbe je treba zagotoviti z neposrednim centraliziranim upravljanjem s strani Komisije.

Upravljanje predlagane uredbe lahko dopolnjujejo ukrepi s pomočjo Izvajalske agencije za zdravje in potrošnike (EAHC), ki je v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002²⁶ lahko pooblaščen za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti. Komisija je Izvajalsko agencijo za zdravje in potrošnike pooblastila²⁷ za izvajanje nalog za upravljanje programov

²⁴ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁵ Po členu 185 finančne uredbe.

²⁶ UL L 11, 16.1.2003, str. 1.

²⁷ Odločba Komisije C(2008)4943 z dne 9. septembra 2008.

ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike za obdobje 2007–2013. Komisija zato lahko sklene Izvajalsko agencijo za zdravje in potrošnike pooblastiti tudi za izvajanje nalog pri upravljanju programa varstva potrošnikov za obdobje 2014–2020, ki bi naj bil, če bo sprejet, pravna podlaga za javna naročila in donacije na področju varnosti proizvodov.

Predvideni program delegacije bo razširitev nalog, ki so že prenesene na Izvajalsko agencijo za zdravje in potrošnike (EAHC).

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Odbor GPSD (ki ga bo predlagana uredba preoblikovala v odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011) in obstoječe skupine strokovnjakov ter/ali Evropski forum za nadzor trga, predviden v predlogu uredbe o nadzoru enotnega trga, bodo zagotovili redne razprave o vprašanjih, povezanih z izvajanjem nove uredbe.

Predlog predvideva, da mora Komisija pregledati njeno izvajanje ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o izvajanju.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Dva predloga (o splošni varnosti proizvodov in nadzoru trga), ki sta del paketa, sta v zakonodajnih pogajanjih ločena drug od drugega in ne napredujeta vzporedno.

2.2.2. Načrtovani načini kontrole

Določbe o začetku veljavnosti so medsebojno povezane v obeh predlogih.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

GD SANCO bo uporabil vse regulativne nadzorne mehanizme ter poleg tega pripravil strategijo za boj proti goljufijam v skladu z novo strategijo Komisije za boj proti goljufijam, sprejeto 24. junija 2011, da se med drugim zagotovi, da je ves njegov notranji nadzor v zvezi z bojem proti goljufijam popolnoma poravnan s strategijo Komisije za boj proti goljufijam ter da je njegov pristop k obvladovanju tveganj goljufij usmerjen v opredelitev tveganjih področij za goljufije in ustreznih odzivov. Po potrebi bodo vzpostavljene mrežno povezane skupine in ustrezna orodja informacijske tehnologije, ki bodo namenjeni analizi primerov goljufij, povezanih s programom varstva potrošnikov. Uvedeni bodo zlasti ukrepi, kot so:

- sklepi, sporazumi in pogodbe, ki so posledica izvajanja programa varstva potrošnikov, bodo Komisiji, vključno z uradom OLAF, in Računskemu sodišču izrecno dovolili izvajanje revizij, pregledov na kraju samem in inšpekcij;
- med ocenjevalno fazo razpisa za zbiranje predlogov/ponudb so predlagatelji in ponudniki preverjeni v skladu z objavljenimi izločitvenimi merili na podlagi izjav in sistema zgodnjega obveščanja;
- pravila, ki urejajo upravičenost stroškov, bodo poenostavljena v skladu z določbami finančne uredbe;

- vsi uslužbenci, vključeni v upravljanje pogodb, ter revizorji in nadzorniki, ki preverjajo izjave upravičencev na kraju samem, se bodo redno izobraževali o vprašanjih, povezanih z goljufijami in nepravilnostmi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe odhodkovne proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./ nedif. (28)	držav Efte ²⁹	držav kandidat ³⁰	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
Št. 3: Varnost in državljanstvo	17.01.04.01 Upravni odhodki v podporo programu varstva potrošnikov 2014–2020	nedif.	DA	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./ nedif.	držav Efte	držav kandidat	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
Št. 3: Varnost in državljanstvo	17 02 01 Program varstva potrošnikov 2014–2020	dif.	DA	DA	NE	NE

²⁸

Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

²⁹

EFTA: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³⁰

Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke³¹

v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira:		3	Varnost in državljianstvo				
--	--	---	---------------------------	--	--	--	--

GD SANCO			2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje									
Številka proračunske vrstice 17.02.01	obveznosti	(1)	1,107	1,189	1,272	1,356	1,443	1,530	7,897
	plačila	(2)	0,554	1,148	1,230	1,314	1,400	2,251	7,897
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ³²									
Številka proračunske vrstice: 17.01.04.01	obveznosti	(1a)	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,564
	plačila	(2a)	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,564
Odobritve za GD SANCO SKUPAJ	obveznosti	=1+1a	1,201	1,283	1,366	1,450	1,537	1,624	8,461
	plačila	=2+2a	0,648	1,242	1,324	1,408	1,494	2,345	8,461

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(3)	1,107	1,189	1,272	1,356	1,443	1,530	7,897
----------------------------------	------------	-----	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

³¹

Zneski so odvisni od rezultatov zakonodajnega postopka na podlagi predloga Komisije za nov večletni finančni okvir za obdobje 2014–2020.

³²

Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

	plačila	(4)	0,554	1,148	1,230	1,314	1,400	2,251	7,897
•Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(5)	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,564
Odobritve iz RAZDELKA 3 večletnega finančnega okvira	obveznosti	=3+ 5	1,201	1,283	1,366	1,450	1,537	1,624	8,461
	plačila	=4+ 5	0,648	1,242	1,324	1,408	1,494	2,345	8,461

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravnih odhodki“
---------------------------------------	---	--------------------

v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
• Človeški viri	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	3,144
• Drugi upravni odhodki (službena potovanja, sestanki)	0,069	0,069	0,069	0,069	0,069	0,069	0,414
SKUPAJ	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	3,558

Odobritve iz RAZDELKA 5	(obveznosti = plačila skupaj)	skupaj					
večletnega finančnega okvira SKUPAJ	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	3,558

v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5	1,794	1,876	1,959	2,043	2,130	2,217	12,019
večletnega finančnega okvira SKUPAJ	1,241	1,835	1,917	2,001	2,087	2,938	12,019

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije		2015		2016		2017		2018		2019		2020		SKUPAJ	
		2015		2016		2017		2018		2019		2020		SKUPAJ	
⇓	vrsta realizacije ³³	povprečni stroški realizacije	št. realizacij	stroški	št. realizacij	stroški	št. realizacij	stroški	št. realizacij	stroški	št. realizacij	stroški	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij skupaj
	POSAMEZNI CILJ:														
		utrditi in povečati varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji.													
– realizacija															
Varnost proizvodov: znanstveni nasveti, mednarodno sodelovanje, spremljanje in ocenjevanje varnosti proizvodov, baze znanja		1,316	4	1,107	4	1,189	4	1,272	4	1,356	4	1,443	4	1,530	24
															7,897

³³ Realizacija pomeni zagotavljanje visoke ravni varnosti potrošniških proizvodov. Težko bi jih bilo nadalje razčleniti v količinske realizacije, ker zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov ni možno v absolutnem ali sorazmernem smislu navesti ciljnega števila za manj nevarne proizvode na trgu. Število prijav v sistemu RAPEX ne odraža nujno števila nevarnih proizvodov na trgu. Povečano število prijav v sistemu RAPEX lahko pomeni učinkovitejši nadzor trga, vendar manj nevarnih izdelkov in obratno.

Seštevek za posamezni cilj: ugotoviti in povečati varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji.	4	1,107	4	1,189	4	1,272	4	1,356	4	1,443	4	1,530	24	7,897
STROŠKI SKUPAJ	4	1,107	4	1,189	4	1,272	4	1,356	4	1,443	4	1,530	24	7,897

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
--	------	------	------	------	------	------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira							
Človeški viri	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	3,144
Drugi upravni odhodki	0,069	0,069	0,069	0,069	0,069	0,069	0,414
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	0,593	3,558

Odobritve zunaj RAZDELKA 5³⁴ večletnega finančnega okvira							
Človeški viri	0	0	0	0	0		0
Drugi upravni odhodki	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,564
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,094	0,564

SKUPAJ	0,687	0,687	0,687	0,687	0,687	0,687	4,122
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³⁴

Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

– Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR v tekočih cenah (na tri decimalna mesta natančno)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
17 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	3,144
XX 01 01 02 (delegacije)	0	0	0	0	0		
XX 01 05 01 (posredne raziskave)	0	0	0	0	0		
10 01 05 01 (neposredne raziskave)	0	0	0	0	0		
XX 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz splošnih sredstev)	0	0	0	0	0		
XX 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)	0	0	0	0	0		
XX 01 04 yy ³⁵	- na sedežu ³⁶	0	0	0	0		
	- na delegacijah	0	0	0	0		
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS za posredne raziskave)	0	0	0	0	0		
10 01 05 02 (PU, ZU, NNS za neposredne raziskave)	0	0	0	0	0		
Druge proračunske vrstice (navedite)	0	0	0	0	0		
SKUPAJ	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	0,524	3,144

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, dodeljenim za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim znotraj GD, po potrebi z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve. Potrebni viri so navedeni brez upoštevanja nalog, ki jih bo izvedla izvajalska agencija. Predlog ne vodi do povečanja sredstev, ki so že vključena v izvajalski agenciji.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Upravni uslužbenci: • zagotoviti in spremljati ustrezno izvajanje in uporabo politik EU na področju varnosti proizvodov ter poročati v zvezi s tem; • spremljati razvoj politik na področju varnosti proizvodov in izmenjavati informacije med državami članicami; • sodelovati in zastopati Komisijo v okviru komitologije in strokovnih skupin, ki so povezane z varnostjo proizvodov; • opredeliti in pripraviti pobude v okviru uredbe o varnosti potrošniških proizvodov, da se zagotovi dosledna in visoka raven varnosti potrošniških proizvodov, zlasti mandate za standardizacijo ter ocene
--------------------------------	--

³⁵

V okviru zgornje meje za zunanje sodelavce iz odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

³⁶

Zlasti za strukturna sklada, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

	standardov in specifikacij kot pomoč pri uporabi Direktive. Strokovno-tehnični uslužbenci: • zagotoviti upravno podporo z delovanjem odbora komitologije in strokovnih skupin; • opravljati različne naloge v zvezi z vmesnikom z notranjimi in zunanjimi korespondenti in zainteresiranimi stranmi na področju varnosti proizvodov; • pomagati pri objavi, upravljanju in spremljanju javnih razpisov ter izvajanju pogodb.
--	--

3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*

- X Predlog/pobuda je v skladu z novim večletnim finančnim okvirom za obdobje 2014–2020, ki ga je predlagala Komisija.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske. Se ne uporablja.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira³⁷.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske. Se ne uporablja.

3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb

3.3. **Ocenjene posledice za prihodke**

- X Predlog nima finančnih posledic za prihodke.

³⁷

Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 14. februar 2013 (19.02)
(OR. en)**

**5892/13
ADD 1**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	14. februar 2013
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	SWD(2013) 34 final
Zadeva:	DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE POVZETEK OCENE UČINKA Spremni dokument k svežnju za varnost proizvodov in nadzor trga Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov in predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru trga proizvodov

Delegacije prejmejo priloženi dokument Komisije SWD(2013) 34 final.

Priloga: SWD(2013) 34 final

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 14. februar 2013 (19.02)
(OR. en)**

**5892/13
ADD 1**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	14. februar 2013
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	SWD(2013) 34 final
Zadeva:	DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE POVZETEK OCENE UČINKA Spremni dokument k svežnju za varnost proizvodov in nadzor trga Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov in predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru trga proizvodov

Delegacije prejmejo priloženi dokument Komisije SWD(2013) 34 final.

Priloga: SWD(2013) 34 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.2.2013
SWD(2013) 34 final

Sveženj za varnost proizvodov in nadzor trga

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument k

SVEŽNJU ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA

**Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov in
predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru trga proizvodov**

{COM(2013) 75 final}
{COM(2013) 78 final}
{SWD(2013) 33 final}

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument k

SVEŽNJU ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA

**Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških proizvodov in
predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru trga proizvodov**

1. POVZETEK OPISA PROBLEMA, SUBSIDIARNOST IN CILJI

1.1. Okvir politike

Prosto gibanje varnih proizvodov in proizvodov, ki so skladni z zahtevami, je eden izmed temeljev Evropske unije. To načelo je pomemben steber enotnega trga ter potrošnikom in podjetjem omogoča kupovanje ali prodajanje proizvodov v drugi državi članici.

Ocena učinka zadeva izdelane neprehrambene proizvode, za katere veljajo bodisi predpisi EU za usklajevanje za določene kategorije proizvodov bodisi Direktiva 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o splošni varnosti proizvodov), ki se uporabljajo za potrošniške proizvode. Ta niz predpisov EU je določil zahteve glede varnosti proizvodov za veliko število proizvodov, preostale kategorije proizvodov pa urejajo določbe iz Pogodbe o prostem gibanju in načelo vzajemnega priznavanja.

Učinkovit nadzor trga bi moral omogočiti odkrivanje nevarnih ali kakor koli drugače škodljivih proizvodov in jim preprečiti vstop na trg oziroma jih s trga odstraniti, obenem pa omogočiti tudi kaznovanje gospodarskih subjektov, ki so nevestni ali celo vpleteni v kazniva dejanja. Delovati bi moral tudi kot mogočno odvračilno sredstvo. Na enotnem trgu, kjer proizvodi prosto krožijo, mora biti nadzor trga zelo usklajen in sposoben hitrega odziva na velikem območju.

Vendar pa nadzor trga ni v koraku s časom glede na razvojne dogodke v regulatornem okviru Unije. V zadnjem desetletju so bili doseženi napredki z izvajanjem Direktive o splošni varnosti proizvodov, ki jo je bilo treba prenesti do 15. januarja 2004, in z začetkom uporabe Uredbe (ES) št. 765/2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov 1. januarja 2010. Ti pravni instrumenti danes skupaj s predpisi za nadzor trga za sektorsko zakonodajo Unije glede harmonizacije tvorijo pravno podlago EU za nadzor trga vseh potrošniških proizvodov (tako usklajenih kot neusklajenih) in vseh usklajenih proizvodov (za potrošnike in poklicne uporabnike). Vendar so predpisi za nadzor trga razdrobljeni in razpršeni po različnih delih zakonodaje Unije (Uredba 765/2008, Direktiva o splošni varnosti proizvodov in sektorska usklajevalna zakonodaja Unije), kar povzroča zmedo tako pri gospodarskih subjektih kot tudi nacionalnih organih.

Splošna struktura predpisov Unije za varnost in skladnost proizvodov

Proizvodi	Potrošnik	Poklicni uporabnik
Usklajeni	Sektorske direktive in uredbe ter Direktiva o splošni varnosti proizvodov	Sektorske direktive in uredbe
Neusklajeni	Direktiva o splošni varnosti proizvodov	Nacionalni predpisi o varnosti proizvodov v okviru „uredbe o vzajemnem priznavanju“

		Člen 34–36 PDEU
--	--	-----------------

Ta pobuda je eden izmed pomembnih ukrepov v okviru Evropske agende za potrošnike¹ in Akta za enotni trg II², ki ju je Komisija sprejela leta 2012.

1.2. Opredelitev problema – nevarni in neskladni proizvodi na enotnem trgu

Notranji trg za proizvode je огromen. Leta 2010 je trgovanje znotraj EU z usklajenimi in neusklajenimi potrošniškimi proizvodi nanoslo skoraj 1 bilijon EUR. Vrednost usklajenih sektorjev (vključno z blagom za potrošnike in poklicne uporabnike) v EU-27 se ocenjuje kar na 2,1 milijarde EUR.

Na notranjem trgu EU bi morali varni proizvodi svobodno krožiti. Uspešna uporaba načela prostega gibanja na področju varnosti proizvodov zahteva, da mora biti ocena, ali je proizvod varen ali ne, tj. ali lahko ostane na trgu ali ne, opravljena na enak način v vseh državah članicah. Prosto kroženje varnih proizvodov je treba spodbujati, nevarne proizvode pa učinkovito izslediti in jih odstraniti z enotnega trga EU.

1.2.1. Problem 1: težave s skladnostjo z zahtevami EU glede varnosti proizvodov

Gospodarski subjekti pogosto težka dosegajo skladnost z zahtevami EU glede varnosti proizvodov, saj zahteve na področju t.i. neusklajenih proizvodov na splošno niso skladne s tistimi na področju usklajenih proizvodov. Poleg tega so zahteve EU glede varnosti proizvodov na neusklajenem področju pogosto dvoumne in nimajo podrobno določenih meril za oceno varnosti, medtem ko je na usklajenem področju več različnih in prekrivajočih se ravni varnosti proizvodov, ki zmanjšujejo pravno varnost.

Nevarni in neskladni proizvodi ne pomenijo tveganja samo za potrošnike in druge uporabnike, temveč imajo tudi pomembne gospodarske posledice: vodijo namreč v nelojalno konkurenco. Gospodarski subjekti, ki ne spoštujejo predpisov, lahko ogromno prihranijo pri stroških usklajevanja. Zato lahko svoje proizvode ponudijo po nižjih cenah kot njihovi konkurenti, ki spoštujejo zakonodajo. V sektorjih, v katerih so uvoženi cenejši proizvodi močna konkurenca, je evropska industrija v slabšem položaju. Tak položaj zato „kaznuje“ proizvajalca, ki spoštuje zakonodajo, saj skladnost prinaša „neugodnejši konkurenčni položaj“.

S krepitvijo globalizacije trgovine problem nevarnih in neskladnih proizvodov vse bolj (vendar ne izključno) zadeva blago, uvoženo iz tretjih držav.

1.2.2. Problem 2: tržni nadzor za proizvode na enotnem trgu je razdrobljen

Kljub splošnemu usklajevanju varnostnih standardov in drugih zahtev v zvezi s proizvodi (npr. okoljske zahteve) po vsej Uniji ter dejstvu, da se številni proizvodi redno tržijo v več kot eni državi članici, je enotni trg urejen s 27 ločenimi sistemi za izvrševanje.

¹ COM(2012) 225 final.

² COM(2012) 573 final.

Glavni razlog za veliko število neskladnih proizvodov na trgu je, da nadzor trga v Evropski uniji ne deluje učinkovito. Glavni vzroki za neučinkovit in neuspešen nadzor trga na enotnem trgu EU so: slabo usklajevanje organov različnih držav članic za tržni nadzor, slabo delovanje postopkov EU za izmenjavo informacij o tveganjih v zvezi s proizvodi in nedosledno izvrševanje ukrepov po vsej EU za varnost proizvodov.

Kadar je potrebno čezmejno ukrepanje, se morajo organi zanesti na svoje kolege v drugih državah članicah. Vendar pa za razliko od drugih področij, na primer Uredbe o sodelovanju na področju varstva potrošnikov ali Direktive o storitvah, organi za nadzor trga na področju varnosti proizvodov ne uporabljajo postopkov za učinkovito čezmejno izvrševanje zakonodaje. Zato se potroši veliko sredstev, pomembne sinergije pa se izgubijo.

1.3. Pravica EU do ukrepanja

Enotni trg za proizvode je ključni dosežek Evropske unije. Vendar pa odprava nacionalnih ovir za potrošniške in druge proizvode ponuja veliko možnosti nevestnim trgovcem, ki ne upoštevajo predpisov za varnost potrošnikov ali ne izvajajo zakonodaje EU v zvezi s proizvodi. EU ima zato pravico, da ukrepa na podlagi člena 114 PDEU, da se zagotovi pravilno delovanje enotnega trga za potrošniške proizvode in povečanje učinkovitosti čezmejnega tržnega nadzora. Člen 168(1) in člen 169(1) PDEU dopolnjujeta to pravico do ukrepanja. Prvi določa, da se pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi; drugi pa določa, da v podporo interesom potrošnikov in za zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov Unija med drugim prispeva k varovanju zdravja, varnosti in gospodarskih interesov potrošnikov.

Kljub obstoju enotnega trga EU so za izvrševanje zahtev glede varnosti proizvodov odgovorne države članice. V skladu z načelom subsidiarnosti ukrepe proti proizvodom, ki predstavljajo tveganja, opravijo države članice. Vendar pa se način, na katerega je nadzor trga organiziran in se izvaja, znatno razlikuje od ene države članice do druge.

Razlike pri organiziranju tržnega nadzora na nacionalni ravni povzročajo težave v kontekstu, v katerem kontrol na nacionalnih mejah skoraj ni več. Da se zagotovi, da na trgu krožijo samo varni in skladni proizvodi, je vsaka država članica odvisna od nadzora trga v njenih sosednjih državah. Zato lahko pomanjkljivosti v organizaciji nadzora trga v eni državi članici resno ogrozijo prizadevanja v drugih državah članicah. To upravičuje ukrepe na ravni EU za reševanje tega vprašanja.

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji politike

Splošni cilj te pobude je izboljšati delovanje notranjega trga in doseči visoko raven zaščite potrošnikov in drugih uporabnikov proizvodov z zmanjšanjem števila nevarnih ali neskladnih proizvodov na trgu.

1.4.2. Posebni cilji politike

- Utrditev in okrepitev zahtev EU glede varnosti proizvodov;

- boljša koordinacija in povečana učinkovitost dejavnosti nadzora trga na enotnem trgu EU za blago;
- poenostavitev zakonodajnega okvira EU.

1.4.3. *Operativni cilji politike*

- Zagotavljanje doslednosti zahtev EU glede varnosti proizvodov;
- zmanjšanje dvoumnosti zahtev za varnost proizvodov za neusklajene potrošniške proizvode;
- krepitev mehanizmov sodelovanja EU;
- doseganje večje usklajenosti med postopki EU za varnost proizvodov;
- učinkovitejše ukrepanje za varnost proizvodov po vsej EU.

2. **MOŽNOSTI POLITIKE**

Predstavljene možnosti politike je Komisija sestavila v tesnem sodelovanju z vsemi skupinami zainteresiranih strani. Nekatere možnosti politike pa so bile že zgodaj opuščene, vključno z ureditvijo varnosti storitev, sprejetjem zahtev glede varnosti proizvodov za neusklajene proizvode za poklicne uporabnike³, sprejetjem posebnih pravil, ki se nanašajo na proizvode, ki se tržijo prek interneta, in odpravo splošne zahteve, da morajo biti vsi potrošniški proizvodi varni.

2.1. **Posebni cilj politike 1: utrditev in okrepitev predpisov EU glede varnosti proizvodov**

2.1.1. *Operativni cilj politike: zagotavljanje doslednosti zahtev EU glede varnosti proizvodov*

Možnost 1.A – osnovni scenarij: ohranitev razlik med zahtevami glede varnosti potrošniških proizvodov in zahtevami glede varnosti usklajenih proizvodov

Možnost 1.B – uskladitev zahtev glede varnosti potrošniških proizvodov z zahtevami glede varnosti usklajenih proizvodov

Možnost 1.C – manj stroga opredelitev zahtev glede varnosti potrošniških proizvodov v primerjavi z zahtevami glede varnosti usklajenih proizvodov

Možnost 1.D – strožja opredelitev zahtev glede varnosti potrošniških proizvodov v primerjavi z zahtevami glede varnosti usklajenih proizvodov

³

Proizvodi za poklicne uporabnike pomenijo tiste proizvode, ki jih uporabljajo samo poklicni uporabniki in ne potrošniki, na primer industrijski stroji, surovine ali polproizvodi.

2.1.2. *Operativni cilj politike: zmanjšanje dvoumnosti zahtev glede varnosti proizvodov za neusklajene potrošniške proizvode*

Možnost 2.A – osnovni scenarij: obstoj postopkov predstandardizacije pri neusklajenih potrošniških proizvodih, ki niso usklajeni z novo ureditvijo evropske standardizacije

Možnost 2.B – neposredna uporaba ad hoc varnostnih zahtev

Možnost 2.C – odprava možnosti formalnega sprejetja nezavezujočih ad hoc varnostnih zahtev (uskladitev z novo ureditvijo evropske standardizacije)

Možnost 2.D - skrajšani postopek za sprejetje že obstoječih evropskih standardov brez pooblastil

2.2. **Posebni cilj politike 2: boljša koordinacija in povečana učinkovitost dejavnosti nadzora trga na enotnem trgu EU za blago**

2.2.1. *Operativni cilj politike: krepitev mehanizmov sodelovanja EU*

Možnost 3.A – osnovni scenarij: ohranitev obstoječega stanja, ki temelji večinoma na prostovoljnem usklajevanju nadzora trga

Možnost 3.B – usklajevanje čezmejnega izvrševanja ukrepov, ki izhajajo iz nadzora trga „na kraju samem“

Možnost 3.C – splošna racionalizacija usklajevanja dejavnosti nadzora trga

Možnost 3.D. – centralizacija nadzora trga EU na področju neprehrambenih proizvodov (Agencija za nadzor trga EU)

2.2.2. *Operativni cilj politike: doseči večjo skladnost med postopki EU za varnost proizvodov*

Možnost 4.A – osnovni scenarij: ohranitev vzporednih obvestil v skladu s postopkom RAPEX in zaščitnim postopkom

Možnost 4.B – poenostavitev postopka RAPEX

Možnost 4.C – poenostavitev postopka RAPEX in uskladitev tega postopka z zaščitnim postopkom

2.2.3. *Operativni cilj politike: učinkovitejše ukrepanje za varnost proizvodov po vsej EU*

Možnost 5.A – osnovni scenarij: nadaljnja posredna uporaba ukrepov za varnost proizvodov na ravni EU samo za obdobje enega leta

Možnost 5.B – razširitev področja uporabe ukrepov za varnost proizvodov na ravni EU na usklajene nepotrošniške proizvode

Možnost 5.C – neposredna uporaba ukrepov za varnost proizvodov na ravni EU

Možnost 5.D – odprava omejene veljavnosti ukrepov za varnost proizvodov na ravni EU

Možnost 5.E – kombinacija možnosti 5.B, 5.C in 5.D

2.3. Posebni cilj politike 3: poenostavitev zakonodajnega okvira EU

Druga dva posebna cilja politike dopolnjuje cilj poenostavitve zakonodajnega okvira o varnosti proizvodov in nadzoru trga. Poenostavitev vključuje (1) združitev pravil za nadzor trga iz različnih zakonodajnih aktov v enotno horizontalno uredbo o nadzoru trga, (2) preoblikovanje revidirane Direktive o splošni varnosti proizvodov v uredbo ter (3) razveljavitev Direktive 87/357/EGS in prenos njenega koncepta, namreč da proizvodi, podobni živilom, ne smejo ogrožati zdravja in varnosti potrošnikov, v novo uredbo o varnosti potrošniških proizvodov, ki bo nadomestila Direktivo o splošni varnosti proizvodov.

3. ANALIZA UČINKOV IN PRIMERJAVA PREDVIDENIH MOŽNOSTI POLITIKE

Zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov ali celo ocen glede števila nevarnih in neusklajenih potrošniških proizvodov in zaradi številnih neskladnih usklajenih proizvodov, je ocena možnosti v glavnem kvalitativna.

3.1. Posebni cilj politike 1: utrditev in okrepitev predpisov EU glede varnosti proizvodov

3.1.1. Operativni cilj politike: zagotavljanje doslednosti zahtev EU glede varnosti proizvodov

Da bi potrošnikom in drugim uporabnikom omogočili enako visoko raven zaščite pred nevarnimi proizvodi po vsej EU ter preprečili ovire na notranjem trgu EU, morajo biti predpisi EU o varnosti proizvodov jasni in združljivi po različnih sektorjih proizvodov.

Primerjava možnosti glede na osnovni scenarij

Možnosti	Možnost 1.B	Možnost 1.C	Možnost 1.D
Vprašanja			
Varnost potrošnikov	++	–	++
Pravna jasnost in varnost	++	+	–
Učinkovitost in uspešnost nadzora trga	++	--	+

Primerjava sprememb stroškov za gospodarske subjekte v primerjavi z osnovnim scenarijem

Možnosti	Možnost 1.B	Možnost 1.C	Možnost 1.D
Vrste stroškov			

Stroški raziskave podatkov/pravni stroški	zmanjšanje	rahlo zmanjšanje	0
Proizvodni stroški	0*	0	povečanje

* rahlo povečanje, razen za zelo majhno skupino proizvajalcev

Najprimernejša možnost: možnost 1.B – uskladitev zahtev glede varnosti potrošniških proizvodov z zahtevami glede varnosti usklajenih proizvodov

3.1.2. *Operativni cilj politike: zmanjšanje dvoumnosti zahtev glede varnosti proizvodov za neusklajene potrošniške proizvode*

Možnosti politike, namenjene zmanjšanju dvoumnosti zahtev glede varnosti proizvodov za neusklajene potrošniške proizvode, se ocenijo glede na to, s kolikšno lahkoto lahko privedejo do razvoja evropskih standardov v okviru predpisov o splošni varnosti proizvodov, ter glede na skladnost postopkov s splošno ureditvijo v okviru nove Uredbe o standardizaciji (EU) št. 1025/2012 in stroške za javno upravo.

V smislu pravočasnosti in zmanjšanja upravnega bremena se možnosti 2.C in 2.D lahko štejeta kot boljši od možnosti 2.B. Med možnostma 2.C in 2.D je glede na merilo skladnosti postopkov za zahtevanje standardov možnost 2.C boljša od možnosti 2.D.

Primerjava možnosti glede na vnaprej določena merila

Možnosti Merila	Možnost 2.B	Možnost 2.C	Možnost 2.D
Hitrost delovanja	—	+	++
Skladnost	—	+	—
Stroški za organe (vključno z nacionalnimi organi in EU)	nespremenjeno	zmanjšanje	zmanjšanje

Najprimernejša možnost: možnost 2.C – odprava možnosti formalnega sprejetja nezavezujočih ad hoc varnostnih zahtev (uskladitev z novo ureditvijo evropske standardizacije)

3.2. **Posebni cilj politike 2: boljša koordinacija in povečana učinkovitost dejavnosti nadzora trga na enotnem trgu EU za blago**

3.2.1. *Operativni cilj politike: krepitev mehanizmov sodelovanja EU*

Učinek različnih možnosti politike se oceni in primerja glede na merila uspešnosti in učinkovitosti nadzora trga v skladu z razpoložljivimi sredstvi ter ciljem, da se zagotovi neprekinjen nadzor trga za enotni trg EU.

Za razliko od možnosti 3.B in 3.C, katerih cilj je narediti več z enako količino virov, bi možnost 3.D verjetno prinesla več prednosti za enotni trg EU in varnosti potrošnikov, vendar bi zahtevala znatne naložbe za izgradnjo centraliziranega okvira EU za nadzor trga na področju varnosti neprehrambenih proizvodov. Vendar pa se tudi v okviru možnosti 3.D na osrednjo raven EU lahko prenesejo le nekatere izmed dejavnosti (kot so sistem inšpekcijskih pregledov, medsebojni strokovni pregledi kakovosti delovanja organov za nadzor trga v državah članicah, spremljanje usklajevanja med izvršilnimi organi in nacionalnimi kontaktnimi točkami RAPEX). V nasprotju s tem pa bi osrednji ukrepi za nadzor trga, kot so na primer inšpekcijski pregledi proizvajalcev, uvoznikov in distributerjev na kraju samem, testiranje proizvodov, ocene tveganja in obvladovanje tveganja, ostali na nacionalni ravni.

Zato se možnost 3.C zdi najbolj primerna za izpolnjevanje cilja vzpostavitve usklajenega in celostnega okvira za decentraliziran nadzor trga za enotni trg EU. V smislu koristi je navedena možnost boljša od možnosti 3.B, čeprav bi lahko bila tudi slabša od možnosti 3.D; glede stroškov je enaka možnosti 3.B, vendar boljša od možnosti 3.D.

Primerjava možnosti glede na osnovni scenarij

Možnosti Vprašanja	Možnost 3.B	Možnost 3.C	Možnost 3.D
Varnost potrošnikov/uporabnikov	+	++	++
Konkurenčnost gospodarskih subjektov, ki izpolnjujejo zahteve	+	++	++
Učinkovitost nadzora trga	+	++	+++
Uspešnost nadzora trga	+	++	+
Možnosti za uskladitev pristopov k izvrševanju na notranjem trgu	+	++	+++

Primerjava sprememb stroškov za javne organe v primerjavi z osnovnim scenarijem

Možnosti Vrste stroškov	Možnost 3.B	Možnost 3.C	Možnost 3.D
Stroški nacionalnih organov za nadzor trga	rahlo povečanje	rahlo povečanje	povečanje
Stroški za EU	rahlo povečanje	rahlo povečanje	visoko povečanje

Najprimernejša možnost: možnost 3.C – racionalizacija splošnega usklajevanja decentraliziranega nadzora trga na enotnem trgu EU.

3.2.2. *Operativni cilj politike: doseči večjo usklajenost med postopki EU za varnost proizvodov*

Možnosti se ocenjujejo in primerjajo glede na merila učinkovitosti pri odkrivanju nevarnih proizvodov in uspešnosti upravljanja postopkov obveščanja EU za države članice in Komisijo.

Možnost 4.A ne bi odpravila ali ublažila nobenih pomanjkljivosti obstoječih postopkov obveščanja EU in zato ni primerna za doseganje zastavljenega cilja. Možnosti 4.B in 4.C bi omogočili učinkovita sredstva za odkrivanje nevarnih proizvodov na notranjem trgu EU, saj bi bili pogoji za postopke obveščanja RAPEX pri obeh poenostavljeni in tako bi bil dosežen cilj boljšega delovanja postopkov opozarjanja na nevarne neprehrambene proizvode. Možnost 4.C se zdi boljša od možnosti 4.B, saj bi prinesla dodatno prednost, in sicer racionalizacijo različnih postopkov, s čimer bi bila njihova uporaba uporabnikom prijaznejša.

Primerjava sprememb v primerjavi z osnovnim scenarijem v zvezi z javnimi organi

Možnosti Merila	Možnost 4.B	Možnost 4.C
Učinkovitost pri odkrivanju nevarnih proizvodov	povečanje	povečanje
Stroški nacionalnih organov za nadzor trga	rahlo zmanjšanje	zmanjšanje
Stroški za EU	0	zmanjšanje

Najprimernejša možnost: možnost 4.C – poenostavitev postopka RAPEX in uskladitev tega postopka z zaščitnim postopkom

3.2.3. *Operativni cilj politike: učinkovitejše ukrepanje za varnost proizvodov po vsej EU*

Za izpolnitev cilja izboljšanja učinkovitosti ukrepov na ravni EU proti proizvodom, ki predstavljajo tveganje, zlasti v primerih, v katerih posamezni ukrepi držav članic ne zagotovijo usklajenega odgovora, morajo biti ukrepi EU za varnost proizvodov pravočasni, predvidljivi in učinkovito izvedeni s strani nacionalnih organov za nadzor trga.

Najboljši način, da se doseže pravočasen odgovor na varnostne težave, ki bo obenem učinkovit in predvidljiv, je neposredna uporaba ukrepov za varnost proizvodov v EU, in sicer skupaj z možnostjo sprejetja teh ukrepov bodisi za obdobje, ki se določi od primera do primera, bodisi brez omejitev njihove veljavnosti. Ukrepi za varnost proizvodov v EU bi se lahko neposredno uporabljali, tako da bi organi za nadzor trga lahko sprejemali izvršilne ukrepe brez dodatnih zamud ali negotovosti, povezanih s prenosom v nacionalno zakonodajo v vsaki posamezni državi članici.

Primerjava možnosti 5.B, 5.C in 5.D na podlagi vnaprej opredeljenih meril

Možnosti Merila	Možnost 5.B	Možnost 5.C	Možnost 5.D	Možnost 5.E
Hitrost delovanja	0	+	+	++
Predvidljivost	0	0	+	++
Učinkovita uporaba	+	++	0	+++

Najprimernejša možnost: možnost 5.E – kombinacija možnosti 5.B, 5.C in 5.D

4. OBLIKA ZAKONODAJNIH INSTRUMENTOV

Predlaga se, da se izbrane možnosti odrazijo v dveh različnih pravnih instrumentih.

Problem 1 bi se rešil s sprejetjem uredbe o varnosti potrošniških proizvodov, ki bi nadomestila Direktivo o splošni varnosti proizvodov in katere splošna zahteva bi bila, da morajo biti vsi potrošniški izdelki varni, glede obveznosti za gospodarske subjekte pa, da bi bili usklajeni z ustreznimi določbami iz Priloge 1 k Sklepu št. 768/2008/ES⁴. Problem 2 bi bilo mogoče rešiti z novo uredbo o nadzoru trga proizvodov, ki bi lahko bila glavni instrument za nadzor trga na področju neprehrambenega blaga. Določbe o nadzoru trga v zakonodaji EU o notranjem trgu, ki so trenutno razpršene po več delih sektorske zakonodaje EU, ter Uredba (ES) št. 765/2008 in Direktiva o splošni varnosti proizvodov bi se nadomestile z navedeno novo uredbo.

Uredba, ki bi se neposredno uporabljala v vseh državah članicah, bi omogočila visoko stopnjo usklajenosti predpisov o varnosti potrošniških proizvodov in nadzoru trga. Uredba o varnosti potrošniških proizvodov bi gospodarskim subjektom naložila obveznosti, ki bi se neposredno izvrševale (s čimer bi se ustvarjali enaki konkurenčni pogoji), ter bi organe za nadzor trga pooblastila, da nemudoma ukrepajo v primeru nevarnih potrošniških izdelkov ali neskladnosti, ne da bi bilo te predpise treba prenesti v različne nacionalne zakonodaje.

5. SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

Poleg ocenjevanja zakonodajnih instrumentov pet let po začetku njihove veljavnosti se bo spremljanje uporabe predpisov o varnosti proizvodov v EU opravljalo prek zbiranja ustreznih informacij iz (i) raziskav Eurobarometra v zvezi z varnostjo potrošnikov, (ii) informacijskega sistema GRAS-RAPEX, (iii) splošnega sistema informacijske podpore (ICSMS) in (iv) dejavnosti spremljanja kazalnikov izvrševanja, ki preučuje nekatere parametre nadzora trga v državah članicah.

Raziskave Eurobarometra lahko izmerijo, kako potrošniki in gospodarski subjekti dojemajo varnost izdelkov na trgu. Ta občutek je pomemben zato, da se oceni, ali je pobuda prispevala k povečani ravni varnosti potrošniških proizvodov in večjemu zaupanju potrošnikov v trg in regulativni okvir.

⁴

Členi R1–R7.

Prispevek prihodnje zakonodaje k zmanjšanju stroškov usklajevanja gospodarskih subjektov in pridobitvi koristi zahvaljujoč pravičnejši konkurenci ter odpravi udeležencev na trgu, ki ne spoštujejo predpisov, bi se lahko ocenil s priložnostnimi študijami, ki bi jih izvajala zlasti industrija.

Boljše usklajevanje in boljša učinkovitost dejavnosti nadzora trga na enotnem trgu se lahko dokažeta s pomočjo dejavnosti spremljanja kazalnikov izvrševanja in s podatki, ki se sporočajo in izmenjujejo prek informacijskih sistemov, ki se bodo nadalje razvijali v skladu z novo zakonodajo.

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 14. februar 2013 (19.02)
(OR. en)**

**5892/13
ADD 4**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

ENT	30
MI	66
CONSOM	15
CODEC	191
COMPET	89

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	14. februar 2013
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	COM(2013) 74 final
Zadeva:	SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru Več varnosti proizvodov in boljši nadzor trga na enotnem trgu za proizvode (Besedilo velja za EGP)

Delegacije prejmejo priloženi dokument Komisije COM(2013) 74 final.

Priloga: COM(2013) 74 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.2.2013
COM(2013) 74 final

SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

Več varnosti proizvodov in boljši nadzor trga na enotnem trgu za proizvode

(Besedilo velja za EGP)

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

Več varnosti proizvodov in boljši nadzor trga na enotnem trgu za proizvode

(Besedilo velja za EGP)

1. VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA STA JEDRO ENOTNEGA TRGA

Evropa se še vedno trudi, da bi premostila najhujše posledice recesije ter oživila rast in zaposlovanje. Namen strategije EU 2020 je izvleči Evropo iz recesije s pametno, trajnostno in vključujočo rastjo, ki vodi do visoke stopnje zaposlenosti. Pri doseganju tega cilja mora imeti pomembno vlogo enotni trg.

Od štirih „svoboščin“, ki sestavljajo enotni trg, je prosti pretok blaga najbolj razvit. Okrog 75 % trgovine znotraj EU je trgovina z blagom. Na današnjem enotnem trgu za blago je enostavno kupovati in prodajati proizvode v 27 državah članicah, ki imajo skupaj več kot 503 milijonov prebivalcev. Potrošnikom je na voljo širok izbor proizvodov in poiščejo lahko najboljše ponudbe. Prosti pretok blaga je prav tako odločilnega pomena za uspeh na tisoče podjetij v EU.

Prosti pretok blaga v Uniji obstaja, ker smo se za večino proizvodov uspeli dogovoriti o obsegu varovanja različnih javnih interesov na ravni Unije, na katere bi se sicer lahko sklicevale države članice, da bi upravičile ovire za blago, ki vstopa (ali zapušča) njihova ozemlja. Tako imenovana „usklajevalna zakonodaja“ določa bistvene zahteve, ki jih morajo proizvodi izpolnjevati, da se omogoči njihov prosti pretok. Zakonodaja o splošni varnosti proizvodov zahteva varnost potrošniških proizvodov, ko so dostopni na trgu Unije. Če ni usklajevalne zakonodaje, se uporablja Pogodba v skladu s sodno prakso Sodišča, zlasti v zvezi z načelom vzajemnega priznavanja.

Najpomembnejši (vendar ne edini) navedeni javni interes je varovanje zdravja in varnosti oseb, torej potrošnikov v okviru prostega pretoka blaga. Pretok varnih proizvodov je prost. Predpisi o varnosti proizvodov in spremljajočem nadzoru trga so tako osnova za enotni trg za blago. Če želimo polno gospodarsko korist od enotnega trga za blago, potrebujemo niz visokih standardov in pravil o varnosti proizvodov, ki se prodajajo, ter učinkovit in dobro usklajen spremljajoč sistem za nadzor trga po vsej Uniji. Varnejši in skladnejši proizvodi bodo prispevali k varnejšim in učinkovitejšim storitvam po vsej Uniji ter spodbujali njihovo čezmejno izvajanje, s čimer se bo zagotovil bolj povezan enotni trg za storitve.

V okviru gospodarske krize se je potrošnja v veliki meri zmanjšala zaradi vse manjših prihodkov in negotovosti glede prihodnosti. Zato je treba še naprej zagotavljati, da potrošniki zaupajo v varnost in ustreznost proizvodov. Zagon in uspešnost poštenih in zanesljivih podjetij sta bolj verjetna, če podjetja vedo, da poslujejo pod enakimi konkurenčnimi pogoji, v skladu s katerimi so konkurenti, ki ubirajo bližnjice in ne upoštevajo pravil, kaznovani.

Enotni trg za blago je nedvomno uspešen. Toda za nadaljnje zagotavljanje njegove uspešnosti, tako da bo gonilo trajne rasti in ustvarjanja novih, dolgoročnih delovnih mest, mora vsak del stroja enotnega trga za blago delovati pravilno. Še vedno obstaja neizkoriščen potencial na enotnem trgu za blago, ki ga je treba v celoti uresničiti. Obstajajo možnosti za zmanjšanje stroškov usklajevanja za gospodarske subjekte, zmanjšanje upravnega bremena za nacionalne organe in odpravo nepoštena konkurence nevestnih trgovcev. Proizvodi na trgu so lahko še varnejši, s čimer se krepi zaupanje potrošnikov in spodbuja prodaja.

Čeprav so nova pravila za usklajene proizvode začela veljati 1. januarja 2010, obstaja jasna potreba po racionalizaciji, poenostavitvi ter izboljšanju pravil o nadzoru trga in postopkov za nadzor trga, da bi jih nacionalni organi in gospodarski subjeki lažje uporabljali in upoštevali. Da se doseže ta cilj, je treba izboljšati delovanje sistema na terenu za izkoriščanje sinergij in zagotovitev stroškovne učinkovitosti, kadar je to mogoče. Nacionalni organi morajo bolje sodelovali znotraj lastnih ozemelj in z nacionalnimi organi v drugih državah članicah. Nadzor trga mora biti bolj osredotočen in bolj usklajen po vsej Uniji. To pomeni boljšo souporabo virov, boljša orodja informacijske tehnologije, strožje in bolj ciljno usmerjene zunanje kontrole na mejah Unije ter strožje kazni za kršitve.

Direktiva o splošni varnosti proizvodov 2001/95/ES (DSVP) zajema ključne varnostne določbe, ki jih je treba upoštevati pri številnih potrošniških proizvodih. Zahteva varnost potrošniških proizvodov, predvideva določitev standardov, uvaja obveznosti držav članic in nacionalnih organov za nadzor trga ter določa postopke za izmenjavo informacij in hitro posredovanje v zvezi z nevarnimi proizvodi. Direktivo je treba revidirati, posodobiti pravila o varnosti proizvodov iz Direktive in jih poravnati, kolikor je mogoče, s pravili za usklajene proizvode. Zlasti je treba okrepiti obveznosti gospodarskih subjektov (predvsem zahteve za identifikacijo in sledljivost proizvodov), tako da se organom za nadzor trga zagotovijo orodja, ki jih potrebujejo za učinkovito izvajanje svojih dejavnosti.

Komisija je danes sprejela sveženj ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga, ki bo poenostavil in bolj poenotil varnostna pravila, ki se uporabljajo za neprehrambene proizvode, racionaliziral postopke za nadzor trga in zagotovil boljše usklajevanje in spremljanje izvajanja dejavnosti nadzora trga v EU.

Sveženj zajema –

- predlog nove uredbe o varnosti potrošniških proizvodov,
- predlog enotne uredbe o nadzoru trga za proizvode,
- sporočilo o varnejših in skladnejših proizvodih za Evropo, ki določa večletni načrt za nadzor trga,
- poročilo o izvajanju Uredbe (ES) št. 765/2008, vključno s finančno oceno.

2. UREDBA O VARNOSTI POTROŠNIŠKIH PROIZVODOV

V dveh desetletjih je zakonodaja EU o splošni varnosti proizvodov (Direktiva 92/59/EGS in Direktiva 2001/95/ES) vzpostavila okvir za varnost proizvodov in

nadzor trga, ki je znatno prispeval k varnosti potrošniških proizvodov. To vključuje sistem hitre izmenjave informacij (RAPEX) o nevarnih proizvodih in postopkih za določitev evropskih standardov za proizvode, ki sicer niso zajeti v usklajevalno zakonodajo Unije.

V odziv na pozive skoraj vseh skupin zainteresiranih strani in Evropskega parlamenta k poenostavitvi pravil Unije o nadzoru trga in njihovi boljši dostopnosti so določbe v zvezi z nadzorom trga, vključno s sistemom RAPEX, vzete iz DSVP in vključene v novo uredbo o nadzoru trga, ki je del tega svežnja.

Za preostale določbe DSVP so ponavljajoča se opozorila o varnosti proizvodov jasno pokazala potrebo po bolj učinkovitih, posodobljenih pravilih o varnosti proizvodov. Zahteva po zagotovitvi varnosti proizvodov, ki so dostopni v EU, je še naprej ključna določba nove uredbe o varnosti potrošniških proizvodov. Njena interakcija s sektorsko zakonodajo, ki se uporablja za potrošniške proizvode, je pojasnjena v izogib nepotrebnemu prekrivanju in za izboljšanje pravne varnosti za gospodarske subjekte.

V odziv na izzive globaliziranega trga je poudarek na izboljšani identifikaciji in sledljivosti proizvodov. Obveznosti za gospodarske subjekte (proizvajalce, uvoznike, distributerje) so poravnane z „novim zakonodajnim okvirom za trženje proizvodov“, sprejetim leta 2008, da se zagotovi skladnost s pravili posameznih sektorjev. Nenazadnje predlagana uredba spodbuja povečano uporabo evropskih standardov. Nedavno sprejeta uredba o evropski standardizaciji (Uredba (EU) št. 1025/2012) je bistveno poenostavila in poravnala postopke za identifikacijo ali posodobitev obstoječih standardov ali razvoj novih, v skladu s katerimi se domneva, da je proizvod „varen“.

Nova uredba o varnosti potrošniških proizvodov dopolnjuje uredbe EU o varnosti proizvodov 21. stoletja. To bo povečalo zaupanje potrošnikov v enotni trg za proizvode in zagotovilo enake konkurenčne pogoje za podjetja.

3. UREDBA O NADZORU TRGA

Kljub veljavni zakonodaji je na trgu še vedno mogoče najti nevarne in neskladne proizvode. Ljudje še vedno trpijo škodo, škodljivi proizvodi pa še vedno onesnažujejo okolje. Nepošteni trgovci še vedno ne upoštevajo pravil in onemogočajo enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte. To slabi notranji trg in ni spodbudno za podjetja, ki vlagajo veliko virov v zagotavljanje varne zasnove in proizvodnje njihovih proizvodov. Pogosto je to posledica neupoštevanja veljavnih pravil. Dejavnosti izvrševanja je treba okrepiti v izogib škodi za potrošnike, za varovanje okolja in za zagotovitev priložnosti poštenim trgovcem, da konkurirajo pod enakimi pogoji.

Nadzor trga je naše glavno orodje. Bolj usklajen in odločen nadzor trga po vsej Uniji bo prispeval k preprečevanju vstopa nevarnih ali drugače škodljivih proizvodov na trg, odvrčal nepoštene trgovce in spodbujal podjetja k spoštovanju pravil.

3.1. Preprostejši, jasnejši in boljši

Nadzor trga izvajajo organi držav članic s preverjanjem in preskušanjem proizvodov na trgu in na zunanjih mejah Unije. Notranje meje za proizvode ne obstajajo, zato je pomembno, da ne obstajajo niti za nacionalne organe za nadzor trga. Izboljšanje čezmejnih ukrepov in sodelovanja je ključnega pomena za učinkovitejši nadzor trga.

Zaradi različne zakonodaje, sprejete v preteklih letih, so pravila Unije o nadzoru trga postala razdrobljena in nejasna, kar vodi do vrzeli in prekrivanj ter težav za gospodarske subjekte. Za potrošniško blago zlasti veljajo različna pravila o nadzoru trga iz zakonodaje o varstvu potrošnikov in zakonodaje o usklajevanju proizvodov. To močno ovira prizadevanja uradnikov za nadzor trga na tem področju.

Natančneje, pravila o nadzoru trga so razporejena po treh ločenih „tirih“, in sicer v Uredbi (ES) št. 765/2008, Direktivi o splošni varnosti proizvodov in različnih delih zakonodaje o usklajevanju proizvodov (ki se postopoma poravnavajo z referenčnimi določbami iz Sklepa št. 768/2008/ES). Povezava med temi tremi tiri je pogosto nejasna, zlasti zato, ker mnoge potrošniške proizvode zajemajo vsi trije tiri.

Poročilo Schaldemose iz Evropskega parlamenta o reviziji Direktive o splošni varnosti proizvodov in nadzoru trga je zelo kritično do tega „trinitarnega“ pristopa in navaja, da je privedel do negotovosti, neskladnosti in nejasnosti na notranjem trgu. Poročilo predlaga, naj Komisija vzpostavi skupni evropski okvir za nadzor trga v zvezi z vsemi proizvodi, ki so na notranjem trgu ali vstopajo na trg EU. Komisijo poziva k vzpostavitvi sistema nadzora enotnega trga za vse proizvode na podlagi enega zakonodajnega akta.

Ta predlog za novo enotno uredbo o nadzoru trga je odgovor na ta poziv ter obravnava te pomanjkljivosti in utira pot bolj združenemu, povezanemu sistemu nadzora trga v Evropski uniji. Predlaga številne zelo preproste, pa tudi zelo učinkovite ukrepe:

- združuje pravila o nadzoru trga, ki so trenutno razporejena po treh tirih zakonodaje. To ne le poenostavlja okvir Unije za nadzor trga z njegovo predstavitvijo v enem samem zakonodajnem instrumentu, temveč pojasnjuje tudi neskladnosti in odpravlja prekrivanja;
- kolikor je mogoče, predlagana uredba ne razlikuje med potrošniškimi in nepotrošniškimi proizvodi niti med usklajenimi in neusklajenimi proizvodi. Za vse proizvode se uporabljajo ista pravila, razen kadar posebne značilnosti kategorije proizvodov narekujejo drugače. V nekaterih primerih bodo še vedno potrebna razlikovanja, vendar bo gospodarskim subjektom in organom za nadzor trga jasno, kako morajo postopati;
- postopki za sporočanje informacij s strani držav članic o proizvodih, ki predstavljajo tveganje, in popravnih ukrepih bodo racionalizirani. Države članice doslej pogosto niso vedle, v skladu s katero zakonodajo naj sporočajo zahtevane informacije. Za vse proizvode se bo v veliki meri uporabljal enak sistem obveščanja. Samo zadnja faza postopka nadzora trga (v okviru katerega v primeru spora med državami članicami Komisija lahko določi, ali so ukrepi,

ki jih je sprejela prvotna država prijaviteljica, zakoniti) bo omejena na usklajeno blago.

3.2. Druge, posebne izboljšave

S predlogom bi se okrepile kontrole na zunanjih mejah, saj bi bilo jasno, da je treba v okviru področja uporabe Uredbe sprostitev katerega koli proizvoda v prosti pretok v Uniji prekiniti, če organi, pristojni za kontrole na zunanjih mejah, z razlogom menijo, da predstavlja tveganje. Organi za nadzor trga bi nato preverili, ali je proizvod dejansko predstavljal tveganje, preden bi obmejnemu organu naročili, naj proizvod sprostijo v prosti promet ali njegovo sprostitev zavrnejo, kot je ustrezno. Izvzeti bi bili le proizvodi, ki vstopajo v Unijo kot fizična last fizičnih oseb in so namenjeni za njihovo osebno uporabo. To pomeni, da se lahko kontrolirajo tudi spletni nakupi proizvodov iz tretjih držav.

Uredba spodbuja izmenjavo in shranjevanje informacij o dejavnostih nadzora trga v enostavno dostopni podatkovni bazi. Posebni namen tega je, da organi za nadzor trga ne bi ponavljali preskusov in ocenjevanj, ki so jih v zvezi z določenim proizvodom že opravili organi druge države članice. Iskanje poročil o takšnih preskusih in ocenjevanjih v podatkovni bazi bi moralo postati stalna praksa. Glede na visoke stroške preskusov proizvodov bo to pomenilo velike prihranke za pristojne organe držav članic in omogočilo boljši nadzor na manjših trgih znotraj Unije.

Organi za nadzor trga bi imeli pooblastilo, da gospodarskim subjektom zaračunajo pristojbine, kadar bi zahtevali popravni ukrep v zvezi s proizvodom ali kadar bi morali spremljati popravni ukrep, ki ga predlaga gospodarski subjekt.

Sistem RAPEX za obdelavo uradnih obvestil držav članic v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje, se izboljšuje. V skladu s tem so poenostavljena merila za obveščanje, sporočiti je treba podrobnejše informacije za boljšo ustreznost in nadaljnje spremljanje, roki za pošiljanje uradnih obvestil pa so bolj realni in primerni.

Izkušnje z „nujnimi“ ukrepi EU za varnost proizvodov so pokazale tudi, da veljavnost teh ukrepov (do enega leta) ni dovolj za pripravo stalne rešitve na ravni EU in da jih je običajno treba večkrat ponovno izvesti, kar povzroča pravno negotovost in nejasnost za gospodarske subjekte, ki se morajo odločiti za morebitne dolgoročne naložbe, da bi svoje proizvode prilagodili novim zahtevam za varnost proizvodov. V skladu z novo uredbo bi morala Komisija imeti več prožnosti glede vrste in vsebine omejevalnih ukrepov za nevarne proizvode. Zato bi morala Komisija imeti možnost, da sprejema ukrepe, ki so bodisi naslovljeni na države članice bodisi se neposredno uporabljajo za gospodarske subjekte. Navedeni ukrepi bi lahko bili časovno omejeni ali ne.

Komisija je zavezana k zagotavljanju smernic in uporabnih informacij družbam in drugim zainteresiranim stranem o razlagi in uporabi novih pravil o varnosti proizvodov in nadzoru trga. Predlagani evropski forum za nadzor trga bo imel ključno vlogo pri razvoju najboljših praks za usklajeno izvajanje po vsej Uniji. Združenja podjetij in potrošnikov bodo imela možnost, da izrazijo svoje mnenje v okviru navedenega foruma. Uradi Evropske podjetniške mreže v vsaki državi članici bi morali dalje širiti informacije zlasti malim in srednjim podjetjem ter jim

kolektivno ali individualno svetovati glede njihovih pravic in obveznosti v okviru nove uredbe. Mreža, ki jo podpirajo odposlanci malih in srednjih podjetij, bi prav tako morala zbirati povratne informacije od malih in srednjih podjetij ter poročati o njihovih posebnih potrebah, interesih ali pomislekih, ki jih je treba upoštevati pri izvajanju novih pravil.

4. VEČLETNI NAČRT ZA NADZOR TRGA

Pretok proizvodov (vključno s proizvodi, uvoženimi iz držav zunaj Unije in sproščenimi v prosti promet) prek meja znotraj Unije poteka brez težav. Njihovo varnost je treba preverjati dovolj pogosto in dosledno po vsej Uniji. V ta namen morajo organi držav članic za nadzor trga sodelovati tesneje in učinkoviteje.

Razvoj večletnega načrta za nadzor trga je eden od 50 ukrepov v Aktu za enotni trg. Države članice že morajo vzpostaviti in posodabljati nacionalne programe za nadzor trga. Večletni načrt ne sme podvajati dejavnosti, ki so že načrtovane ali se že izvajajo na nacionalni ravni, temveč mora opredeliti in obravnavati področja, na katerih bi koordinacija s strani Komisije pomenila dodano vrednost in dejanske izboljšave. Določa ambiciozen seznam 20 posameznih ukrepov, ki jih je treba izvesti v naslednjih treh letih.

- (1) V skladu z načrtom se bo spodbujalo in omogočalo, da organi za nadzor trga v državah članicah med seboj komunicirajo in se vzajemno bolj podpirajo. Informacije o nacionalnih pravilih in poslovnih praksah bodo zbrane s pomočjo študij, raziskovanj in posvetovanj. Uvedena bo ustrezna informacijska tehnologija za zbiranje in shranjevanje informacij v preprosto dostopni obliki. Razlike, neskladja in posebne potrebe bodo opredeljeni, zagotovljeni pa bodo tudi ustrezno usposabljanje, tehnična pomoč in smernice.
- (2) Glavna sestavna dela nadzora trga sta opredelitev in ocena tveganja. Po vsej Uniji se bodo pripravile in izvajale skupne prakse. Komisija je zavezana k spodbujanju učinkovite metode komunikacije, pripravi smernic in oblikovanju skupnega pristopa k izvajanju fizičnih pregledov dokumentov ter laboratorijskih pregledov proizvodov.
- (3) Bolj centralizirana koordinacija skupnih programov in ukrepov bo do največje možne mere povečala njihovo uporabnost, zagotovila visoko kakovost njihovih vsebin in tako izboljšala njihovo učinkovitost.
- (4) Združevanje virov, kadar je to mogoče, pomaga preprečiti podvajanje nalog in omogoča izmenjavo izkušenj in informacij. Velike količine informacij o oceni tveganj, preskusnih metodah, sprejetih popravnih ukrepih itd., ki so jih zbrali organi za nadzor trga po vsej Uniji, se zbirajo in shranjujejo v podatkovni bazi sistema za izmenjavo informacij o nadzoru trga (ICSMS), ki jo upravlja Komisija. Organi za nadzor trga ene države članice bodo lahko hitro in jasno videli, ali (in če je tako, kako) je bil poseben problem že obravnavan v drugi državi članici. Rezultati laboratorijskih preskusov bodo dostopni, tako da ne bo potrebe po ponovnih preskusih, kar bo pomenilo prihranke in zmanjšanje upravnega bremena. Uporabnost tega orodja je v celoti odvisna od hitrega, natančnega in skrbnega vnašanja informacij v podatkovno bazo, organe vseh držav članic pa se bo spodbujalo, naj prispevajo svoj del. Na voljo bodo vsa

potrebna usposabljanja in usmerjanja za zagotovitev, da se ogromen potencial tega vse večjega vira v celoti uresniči.

- (5) Stalna izmenjava mnenj med Komisijo, potrošniki, poslovnimi zainteresiranimi stranmi in nacionalnimi organi je bistvenega pomena za krepitev tega vseevropskega sodelovanja. To bo mogoče doseči brez dodatnega povečevanja že tako velikega števila vmesnikov med Unijo, državljani in podjetji.
- (6) Izboljšanje učinkovitosti mejnih kontrol varnosti zahteva okrepljeno sodelovanje med carinskimi organi in organi za nadzor trga ter uporabo sodobnih orodij za boljše ciljno usmerjanje preverjanj proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.

Večletni načrt Unije za nadzor trga bo prinesel dejanske, otipljive koristi za izvajanje dejavnosti nadzora trga na terenu kot odziv na precejšnje zahteve sodobnega, visoko funkcionalnega notranjega trga za blago.

5. POROČILO O IZVAJANJU UREDBE (ES) ŠT. 765/2008

Poročilo, ki ga je Komisija pripravila v skladu s členom 36(2) in členom 40 Uredbe (ES) št. 765/2008, dopolnjuje sveženj ukrepov za varnost proizvodov in nadzor trga. S tem poročilom Komisija Evropski parlament in Svet obvešča o izidu njene ocene izvajanja navedene uredbe in pomenu ocene skladnosti ter dejavnosti akreditacije in nadzora trga, ki jih Unija financira. Ugotovitve, do katerih je Komisija prišla med ocenjevanjem, so pomagale opredeliti možne izboljšave in so vključene v predlagan niz novih pravil.

6. SKLEP

Cilj tega svežnja predlogov je obravnavati tri glavne cilje, in sicer več varnosti za potrošnike, manj bremen za podjetja in več sodelovanja med pristojnimi organi. Namen tega svežnja je prek boljših in ustreznih pravil zagotoviti večje zaupanje v enotni trg in tako spodbujati rast.

Ko bodo ti predlogi sprejeti in se bodo začeli izvajati, se bodo potrošniki lahko zanesli na varnejši trg za potrošniške proizvode, dobili pa bodo lahko tudi pregledne in primerljive informacije v skladu s prednostnimi točkami iz Evropske agende za potrošnike. Izvajanje svežnja bo prav tako pomenilo znatne prednosti za gospodarske subjekte, zlasti mala in srednja podjetja, ki se bodo lahko zanesli na jasna pravila in si zagotovili boljše konkurenčne pogoje na enotnem trgu. Nenazadnje bodo racionalizacija okvira za nadzor trga in izboljšane sinergije, ki bodo privedle do učinkovitejše uporabe javnih virov in odhodkov ter do boljšega izvrševanja, prinesle koristi tudi za javne organe po vsej Evropi.

Sozakonodajalci so pozvani k sprejetju dveh zakonodajnih predlogov, da se do pomladi 2014 prednostno zagotovi dogovor na ravni EU o tem ključnem ukrepu iz Akta za enotni trg II, tako kot o vseh drugih ključnih ukrepih.

S tem svežnjem zakonodajnih in nezakonodajnih ukrepov si Komisija prizadeva državljanom in podjetjem omogočiti, da v celoti izkoristijo enotni trg za industrijske in potrošniške proizvode ter tako prispevajo k večji rasti in zaposlovanju v Evropi.

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 28. februar 2013 (01.03)
(OR. en)**

**5892/13
COR 1**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

PREDLOG – POPRAVEK

Pošiljatelj: Evropska komisija

Datum: 14. februar 2013

Št. predl. Kom.: COM(2013) 78 final

Zadeva: **SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA**
Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških
proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES
(Besedilo velja za EGP)

Področne kode dokumenta ST 5892/13 INIT se pravilno glasijo:

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 28. februar 2013 (01.03)
(OR. en)**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**5892/13
ADD 1 COR 1**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

SPREMNI DOPIS – POPRAVEK

Pošiljatelj: za generalnega sekretarja Evropske komisije:
direktor Jordi AYET PUIGARNAU

Datum: 14. februar 2013

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS

Št. predl. Kom.: SWD(2013) 34 final

Zadeva: Sveženj za varnost proizvodov in nadzor trga
Delovni dokument služb Komisije
Povzetek ocene učinka
Spremni dokument
K SVEŽNJU ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA
Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti potrošniških
proizvodov in predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o nadzoru trga
proizvodov

Področne kode dokumenta ST 5892/13 ADD 1 se pravilno glasijo:

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 28. februar 2013 (01.03)
(OR. en)**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

**5892/13
ADD 4 COR 1**

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

SPREMNI DOPIS – POPRAVEK

Pošiljatelj: za generalnega sekretarja Evropske komisije:
direktor Jordi AYET PUIGARNAU

Datum: 14. februar 2013

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS

Št. predl. Kom.: COM(2013) 74 final

Zadeva: SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA
Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru
Več varnosti proizvodov in boljši nadzor trga na enotnem trgu za proizvode
(Besedilo velja za EGP)

Področne kode dokumenta ST 5892/13 ADD 4 se pravilno glasijo

**ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45**

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 28. februar 2013 (01.03)
(OR. en)**

**5892/13
ADD 5 COR 1**

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0049 (COD)**

ENT	30
MI	66
CONSOM	15
CODEC	191
COMPET	89
UD	48
CHIMIE	22
COMER	45

SPREMNI DOPIS – POPRAVEK

Pošiljatelj: za generalnega sekretarja Evropske komisije:
direktor Jordi AYET PUIGARNAU

Datum: 14. februar 2013

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS

Št. predl. Kom.: COM(2013) 76 final

Zadeva: SVEŽENJ UKREPOV ZA VARNOST PROIZVODOV IN NADZOR TRGA
Sporočilo Komisije Evropskemu Parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru
20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt za nadzor proizvodov v EU
(Besedilo velja za EGP)

Področne kode dokumenta ST 5892/13 ADD 5 se pravilno glasijo:

ENT 30
MI 66
CONSOM 15
CODEC 191
COMPET 89
UD 48
CHIMIE 22
COMER 45